

Euroopan unionin virallinen lehti

L 171

Suomenkielinen laitos

Lainsäädäntö

50. vuosikerta
29. kesäkuuta 2007

Sisältö	I	<i>EY:n ja Euratomin perustamissopimuksia soveltamalla annetut säädökset, joiden julkaiseminen on pakollista</i>	
		ASETUKSET	
	★	Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 715/2007, annettu 20 päivänä kesäkuuta 2007, moottoriajoneuvojen tyyppihyväksynnästä kevyiden henkilö- ja hyötyajoneuvojen päästöjen (Euro 5 ja Euro 6) osalta ja ajoneuvojen korjaamiseen ja huoltamiseen tarvittavien tietojen saatavuudesta ⁽¹⁾	1
	★	Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 716/2007, annettu 20 päivänä kesäkuuta 2007, ulkomaisten osakkuus- ja tytäryhtiöiden rakennetta ja toimintaa koskevista yhteisön tilastoista ⁽¹⁾	17
	★	Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 717/2007, annettu 27 päivänä kesäkuuta 2007, verkkovierailuista yleisissä matkapuhelinverkoissa yhteisön alueella ja direktiivin 2002/21/EY muuttamisesta ⁽¹⁾	32

⁽¹⁾ ETA:n kannalta merkityksellinen teksti

I

(EY:n ja Euratomin perustamissopimuksia soveltamalla annetut säädökset, joiden julkaiseminen on pakollista)

ASETUKSET

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS (EY) N:o 715/2007

annettu 20 päivänä kesäkuuta 2007,

moottoriajoneuvojen tyyppihyväksynnästä kevyiden henkilö- ja hyötyajoneuvojen päästöjen (Euro 5 ja Euro 6) osalta ja ajoneuvojen korjaamiseen ja huoltamiseen tarvittavien tietojen saatavuudesta

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 95 artiklan,

ottavat huomioon komission ehdotuksen,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽¹⁾,

noudattavat perustamissopimuksen 251 artiklassa määrättyä menettelyä ⁽²⁾,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Sisämarkkinat käsittävät alueen, jolla ei ole sisäisiä rajoja ja jolla on taattava tavaroiden, henkilöiden, palvelujen ja pääoman vapaa liikkuvuus. Tästä syystä on moottoriajoneuvojen ja niiden perävaunujen tyyppihyväksyntää koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä 6 päivänä helmikuuta 1970 annetulla neuvoston direktiivillä 70/156/ETY ⁽³⁾ otettu käyttöön moottoriajoneuvoja koskeva kattava yhteisön tyyppihyväksyntäjärjestelmä. Moottoriajoneuvojen tyyppihyväksynnässä sovellettavat päästöt koskevat tekniset vaatimukset olisi yhdenmukaistettava, jotta vältetään toisistaan poikkeavilta vaatimuksilta eri jäsenvaltioissa ja voidaan varmistaa ympäristönsuojelun korkea taso.
- (2) Tämä asetus on yksi useista erillisissäädöksistä, jotka koskevat direktiivin 70/156/ETY mukaista yhteisön tyyppihyväksyntämenettelyä. Mainittu direktiivi olisi sen vuoksi muutettava tämän mukaisesti.

⁽¹⁾ EUVL C 318, 23.12.2006, s. 62.

⁽²⁾ Euroopan parlamentin lausunto, annettu 13. joulukuuta 2006 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä), ja neuvoston päätös, tehty 30. toukokuuta 2007.

⁽³⁾ EYVL L 42, 23.2.1970, s. 1, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 2006/96/EY (EUVL L 363, 20.12.2006, s. 81).

(3) Euroopan parlamentin pyynnöstä Euroopan unionin ajoneuvolainsäädännössä on otettu käyttöön uusi sääntelymalli. Siksi tässä asetuksessa annetaan ajoneuvojen päästöjä koskevat perussäännökset, mutta teknisistä eritelmistä säädetään komiteamenettelyjen mukaisesti hyväksyttävien täytäntöönpanotoimin.

(4) Komissio käynnisti maaliskuussa 2001 Puhdasta ilmaa Eurooppaan (CAFE) -ohjelman, jonka tärkeimmät piirteet on esitetty 4 päivänä toukokuuta 2005 annetussa tiedonannossa. Tämä johti 21 päivänä syyskuuta 2005 annetulla tiedonannolla tapahtuneeseen ilman pilaantumista koskeva teemakohtaisen strategian hyväksymiseen. Teemakohtaiseen strategiaan sisältyy muun muassa päätelmä, jonka mukaan liikenteen alan (ilma-, meri- ja maaliikenne), kotitalouksien ja energia-alan, maatalouden ja teollisuuden päästöjä on saatava vähennettyä edelleen, jotta Euroopan unionin ilmanlaatua koskevat tavoitteet voidaan saavuttaa. Ajoneuvojen päästöjen vähentämistä olisi tässä yhteydessä pidettävä kattavan strategian yhtenä osana. Euro 5- ja Euro 6 -standardi ovat yksi näistä toimenpiteistä, joilla pyritään vähentämään hiukkaspäästöjen ja typen oksidien ja hiilivedyn kaltaisten otsonia muodostavien yhdisteiden päästöjen määrää.

(5) Euroopan unionin ilmanlaatua koskevien tavoitteiden saavuttaminen edellyttää jatkuvia pyrkimyksiä ajoneuvojen päästöjen vähentämiseksi. Siksi alan edustajien olisi saatava selkeää tietoa tulevista päästörajoista. Tähän asetukseen sisältyy siksi Euro 5 -standardin lisäksi päästöjen raja-arvoja koskeva Euro 6 -standardi.

(6) Erityisesti dieselkäyttöisistä ajoneuvoista peräisin olevien typpioksidipäästöjen huomattava vähentäminen on tarpeen ilmanlaadun parantamiseksi ja saastepäästöjä koskevien raja-arvojen noudattamiseksi. Siksi on välttämätöntä saavuttaa Euro 6 -vaiheessa tiukat raja-arvot luopumatta kuitenkaan eduista, joita dieselmoottorit tarjoavat polttoaineenkulutuksen sekä hiilivetyjen ja hiilimonoksidin päästöjen osalta. Päättämällä hyvissä ajoin seuraavasta vaiheesta typpioksidipäästöjen vähentämisessä varmistetaan, että ajoneuvojen valmistajilla on mahdollisuus pitkäjänteiseen Euroopan laajuiseen suunnitteluun.

- (7) Päästönormeja asetettaessa on tärkeää ottaa huomioon niiden vaikutukset markkinoihin ja valmistajien kilpailukykyyn, liiketoiminnalle aiheutuvat suorat ja välilliset kustannukset sekä innovaatioiden edistämisestä, paremmasta ilmanlaadusta, pienenevistä terveydenhuoltokustannuksista ja elinajanodotteen kasvamisesta saatava hyöty samoin kuin niiden merkitys hiilidioksidipäästöjen kokonaisvaikutuksen kannalta.
- (8) Ajoneuvojen korjaamiseen tarvittavien tietojen rajoittamaton saatavuus teknisten tietojen hakemiseen soveltuvien standardoitujen hakukeinojen avulla sekä tehokas kilpailu ajoneuvojen korjaamiseen ja huoltamiseen tarvittavien tietopalveluiden markkinoilla ovat tarpeen parannettaessa sisämarkkinoiden toimintaa, erityisesti tavaroiden vapaan liikkuvuuden, sijoittautumisvapauden ja palvelujen tarjoamista koskevan vapauden suhteen. Suuri osa tällaisista tiedoista koskee ajoneuvojen sisäisiä valvontajärjestelmiä (on-board diagnostic, OBD) ja niiden yhteentoimivuutta ajoneuvojen muiden järjestelmien kanssa. On aiheellista säätää teknisistä eritelmistä, joita olisi noudatettava valmistajien verkkosivuilla, sekä kohdennetuista toimista, joilla varmistetaan, että pienet ja keskiuuret yritykset (pk-yritykset) voivat saada nämä tiedot kohtuullisin ehdoin. Sidosryhmien myötävaikutuksella hyväksytyt yhteiset standardit, kuten OASIS-formaatti⁽¹⁾, voivat helpottaa valmistajien ja palveluntarjoajien välistä tietojenvaihtoa. Siksi on järkevää vaatia aluksi käyttämään OASIS-standardin muotoisia teknisiä eritelmiä ja kehottaa komissiota pyytämään CEN/ISO:a kehittämään tätä muotoa vakioformaattiksi, jotta OASIS-formaatti voidaan aikanaan korvata.
- (9) Komission olisi viimeistään neljän vuoden kuluttua tämän asetuksen voimaantulosta arvioitava uudelleen ajoneuvojen korjaamiseen ja huoltamiseen tarvittavien tietojen saatavuutta koskevan järjestelmän toimivuutta sen määrittämiseksi, onko aiheellista koota kaikki ajoneuvojen korjaamiseen ja huoltamiseen tarvittavien tietojen saatavuutta koskevat säännökset muutettuun tyyppihyväksyntää koskevaan puitedirektiiviin. Mikäli kaikkien ajoneuvoa koskevien tietojen saatavuutta koskevat säännökset sisällytetään tuohon direktiiviin, olisi tässä asetuksessa annetut vastaavat säännökset kumottava, edellyttäen että korjaamiseen ja huoltamiseen tarvittavien tietojen saatavuutta koskevat nykyiset oikeudet säilytetään.
- (10) Komission olisi tarkasteltava toistaiseksi sääntelemättömiä päästöjä, joita syntyy uusien polttoaineiden, moottoritekniikoiden ja päästöjenrajoitusjärjestelmien yleistyvän käytön seurauksena, ja tarvittaessa annettava Euroopan parlamentille ja neuvostolle ehdotus sellaisten päästöjen sääntelemiseksi.
- (11) Jotta helpotetaan vaihtoehtoisilla polttoaineilla toimivien autojen, joiden tyypin oksidien ja hiukkasten päästöt voivat olla vähäisiä, markkinoille pääsyä ja niillä pysymistä ja jotta samalla voidaan tukea myös bensiinillä käyvien ajoneuvojen päästöjen vähentämistä, tällä asetuksella otetaan käyttöön erilliset raja-arvot hiilivetyjen kokonaisu-massaa ja muiden hiilivetyjen kuin metaanin massaa varten.
- (12) Pyrkimyksiä tiukempien päästörajoitusten täytäntöönpanoon olisi jatkettava, mukaan luettuna hiilidioksidipäästöjen vähentäminen; lisäksi olisi varmistettava, että nämä rajoitukset perustuvat käytössä olevien ajoneuvojen todelliseen suorituskykyyn.
- (13) Jotta mikrohiukkaspäästöjen (0,1 µm tai alle) rajoittaminen voitaisiin varmistaa, komission olisi hyväksyttävä mahdollisimman pian ja otettava viimeistään Euro 6 -vaiheen voimaan tullessa käyttöön hiukkasten määrään perustuva mittaus nykyisin käytettävän hiukkasmassan mittauksen lisäksi. Hiukkasten määrään perustuva tarkastelu olisi toteutettava Yhdistyneiden Kansakuntien Euroopan talouskomission hiukkasmittausohjelman (Particulate Measurement Programme – PMP) tulosten perusteella ja olemassa olevia kunnianhimoisia ympäristötaavoitteita noudattaen.
- (14) Hiukkaspäästöjen massaa ja hiukkasten lukumäärää koskevien laboratoriomittausten toistettavuuden parantamiseksi komission olisi otettava käyttöön nykyisen korvaava uusi mittausmenettely. Tämän olisi tapahduttava mahdollisimman pian ja viimeistään Euro 6 -vaiheen voimaan tullessa. Uuden menettelyn olisi perustuttava PMP:n tuloksiin. Kun uusi mittausmenettelmä on pantu täytäntöön, tässä asetuksessa asetetut hiukkasmassaan perustuvat päästöjen raja-arvot olisi kalibroitava uudelleen, sillä uudella menetelmällä mitaten massatasot ovat alhaisempia kuin nykyisellä menetelmällä saatavat.
- (15) Komission olisi tarkasteltava tarvetta tarkistaa uutta eurooppalaista ajosykliä, joka on testimenettelmä, johon päästöjä koskevat EY-tyyppihyväksynnän säännökset perustuvat. Testisykliä ajantasaistaminen tai korvaaminen voi olla tarpeen ajoneuvoja koskevissa eritelmissä ja kuljettajien käyttäytymisessä tapahtuneiden muutosten huomioon ottamiseksi. Tarkistuksia saatetaan tarvita sen varmistamiseksi, että todellisissa olosuhteissa syntyvät päästöt vastaavat tyyppihyväksynnässä mitattuja päästöjä. Olisi myös tarkasteltava mahdollisuutta käyttää kannettavia päästöjenmittauslaitteistoja ja soveltaa ”suurimman sallitun määrän” sääntelyperiaatetta.
- (16) Ajoneuvojen sisäiset valvontajärjestelmät ovat tärkeitä päästöjen rajoittamiseksi ajoneuvon käytön aikana. Koska todellisissa olosuhteissa tapahtuvien päästöjen rajoittaminen on tärkeää, komission olisi tarkasteltava kyseisiä järjestelmiä koskevia vaatimuksia ja vioista ilmoittamisen sietorajoja.
- (17) Ajoneuvojen polttoaineen kulutuksen ja hiilidioksidipäästöjen standardoitu mittausjärjestelmä on tarpeen sen varmistamiseksi, että jäsenvaltioiden välille ei synny teknisiä kaupan esteitä. Lisäksi on tarpeen varmistaa, että kuluttajille ja käyttäjille tarjotaan puolueetonta ja täsmällistä tietoa.

(1) Organization for the Advancement of Structured Information Standards.

- (18) Komission olisi tutkittava ennen uusia päästönormeja koskevan ehdotuksen laatimista, onko ajoneuvoluokkien jaotteleminen alaluokkiin enää tarpeen ja voidaanko soveltaa massasta riippumattomia päästörajoja.
- (19) Jäsenvaltioiden olisi voitava taloudellisilla kannustimilla nopeuttaa yhteisön tasolla annetut vaatimukset täyttävien ajoneuvojen markkinoille saattamista. Tällaisten kannustimien olisi kuitenkin oltava perustamissopimuksen määräysten ja erityisesti valtion tukea koskevien sääntöjen mukaisia. Tämän tarkoituksena on estää sisämarkkinoiden vääristyminen. Tämä asetus ei saisi vaikuttaa jäsenvaltioiden oikeuteen sisällyttää päästöt ajoneuvoverojen laskentaperusteisiin.
- (20) Kun otetaan huomioon, että ajoneuvojen päästöjä ja polttoaineen kulutusta koskeva lainsäädäntö on muotoutunut yli 35 vuoden aikana ja sitä käsitellään tällä hetkellä 24 direktiivissä, on syytä korvata kyseiset direktiivit uudella asetuksella ja joukolla täytäntöönpanotoimia. Asetuksella voidaan taata, että yksityiskohtaisia teknisiä säännöksiä voidaan suoraan soveltaa valmistajiin, hyväksyntäviranomaisiin ja teknisiin laitoksiin ja että niitä voidaan saattaa paljon nopeammin ja tehokkaammin ajan tasalle. Direktiivit 70/220/ETY⁽¹⁾, 72/306/ETY⁽²⁾, 74/290/ETY⁽³⁾, 80/1268/ETY⁽⁴⁾, 83/351/ETY⁽⁵⁾, 88/76/ETY⁽⁶⁾, 88/436/ETY⁽⁷⁾, 89/458/ETY⁽⁸⁾, 91/441/ETY⁽⁹⁾, 93/59/ETY⁽¹⁰⁾, 94/12/ETY⁽¹¹⁾, 96/69/ETY⁽¹²⁾
- (21) Ajoneuvojen puristusyttyysmoottoreiden kaasumaisten ja hiukkasmaisten päästöjen sekä ajoneuvoissa käytettävien maa- tai nestekaasulla toimivien ottomoottoreiden kaasupäästöjen torjumiseksi toteutettavia toimenpiteitä koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä 28 päivänä syyskuuta 2005 annettua Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviä 2005/55/EY⁽¹⁷⁾ olisi ajoneuvojen päästöjä koskevan lainsäädännön soveltamisalan selkeyttämiseksi muutettava siten, että se kattaa kaikki rasakat ajoneuvot samalla kun tehdään selväksi, että tämä asetus koskee kevyitä ajoneuvoja.
-
- (¹) Neuvoston direktiivi 70/220/ETY, annettu 20 päivänä maaliskuuta 1970, moottoriajoneuvojen ottomoottoreiden kaasujen aiheuttaman ilman pilaantumisen estämiseksi toteutettavia toimenpiteitä koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä (EYVL L 76, 6.4.1970, s. 1), direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission direktiivillä 2003/76/EY (EUVL L 206, 15.8.2003, s. 29).
- (²) Neuvoston direktiivi 72/306/ETY, annettu 2 päivänä elokuuta 1972, ajoneuvojen dieselmoottoreiden päästöjen vähentämiseksi toteutettavia toimenpiteitä koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä (EYVL L 190, 20.8.1972, s. 1), direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission direktiivillä 2005/21/EY (EUVL L 61, 8.3.2005, s. 25).
- (³) Neuvoston direktiivi 74/290/ETY, annettu 28 päivänä toukokuuta 1974, moottoriajoneuvojen ottomoottoreiden kaasujen aiheuttaman ilman pilaantumisen estämiseksi toteutettavia toimenpiteitä koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä annetun neuvoston direktiivin 70/220/ETY mukauttamisesta tekniikan kehitykseen (EYVL L 159, 15.6.1974, s. 61), direktiivi sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 2006/101/EY (EUVL L 363, 20.12.2006, s. 238).
- (⁴) Neuvoston direktiivi 80/1268/ETY, annettu 16 päivänä joulukuuta 1980, moottoriajoneuvojen polttoaineen kulutusta koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä (EYVL L 375, 31.12.1980, s. 36), direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 2004/3/EY (EUVL L 49, 19.2.2004, s. 36).
- (⁵) Neuvoston direktiivi 83/351/ETY, annettu 16 päivänä kesäkuuta 1983, moottoriajoneuvojen ottomoottoreiden kaasujen aiheuttaman ilman pilaantumisen estämiseksi toteutettavia toimenpiteitä koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä annetun direktiivin 70/220/ETY muuttamisesta (EYVL L 197, 20.7.1983, s. 1).
- (⁶) Neuvoston direktiivi 88/76/ETY, annettu 3 päivänä joulukuuta 1987, moottoriajoneuvojen moottoreiden kaasujen aiheuttaman ilman pilaantumisen estämiseksi toteutettavia toimenpiteitä koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä annetun direktiivin 70/220/ETY muuttamisesta (EYVL L 36, 9.2.1988, s. 1).
- (⁷) Neuvoston direktiivi 88/436/ETY, annettu 16 päivänä kesäkuuta 1988, moottoriajoneuvojen moottoreiden kaasujen aiheuttaman ilman pilaantumisen estämiseksi toteutettavia toimenpiteitä koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä annetun direktiivin 70/220/ETY muuttamisesta (dieselmoottoreiden hiukkaspäästöjen vähentäminen) (EYVL L 214, 6.8.1988, s. 1).
- (⁸) Neuvoston direktiivi 89/458/ETY, annettu 18 päivänä heinäkuuta 1989, moottoriajoneuvojen päästöjen aiheuttaman ilman pilaantumisen estämiseksi toteutettavia toimenpiteitä koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä annetun neuvoston direktiivin 70/220/ETY muuttamisesta eurooppalaisten päästöjä koskevien standardien mukaiseksi alle 1,4 litraisten autojen osalta (EYVL L 226, 3.8.1989, s. 1).
- (⁹) Neuvoston direktiivi 91/441/ETY, annettu 26 päivänä kesäkuuta 1991, moottoriajoneuvojen päästöjen aiheuttaman ilman pilaantumisen estämiseksi toteutettavia toimenpiteitä koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä annetun direktiivin 70/220/ETY muuttamisesta (EYVL L 242, 30.8.1991, s. 1).
- (¹⁰) Neuvoston direktiivi 93/59/ETY, annettu 28 päivänä kesäkuuta 1993, moottoriajoneuvojen päästöjen aiheuttaman ilman pilaantumisen estämiseksi toteutettavia toimenpiteitä koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä annetun direktiivin 70/220/ETY muuttamisesta (EYVL L 186, 28.7.1993, s. 21).
- (¹¹) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 94/12/EY, annettu 23 päivänä maaliskuuta 1994, moottoriajoneuvojen päästöjen aiheuttaman ilman pilaantumisen ehkäisemiseksi toteutettavista toimenpiteistä (EYVL L 100, 19.4.1994, s. 42).
- (¹²) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 96/69/EY, annettu 8 päivänä lokakuuta 1996, moottoriajoneuvojen päästöjen aiheuttaman ilman pilaantumisen ehkäisemiseksi toteutettavia toimenpiteitä koskevien jäsenvaltioiden lainsäädäntöjen lähentämisestä annetun direktiivin 70/220/ETY muuttamisesta (EYVL L 282, 1.11.1996, s. 64).
- (¹³) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 98/69/EY, annettu 13 päivänä lokakuuta 1998, moottoriajoneuvojen päästöjen aiheuttaman ilman pilaantumisen ehkäisemiseksi toteutettavista toimenpiteistä (EYVL L 350, 28.12.1998, s. 1).
- (¹⁴) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2001/1/EY, annettu 22 päivänä tammikuuta 2001, moottoriajoneuvojen päästöjen aiheuttaman ilman pilaantumisen estämiseksi toteutettavia toimenpiteitä koskevan neuvoston direktiivin 70/220/ETY muuttamisesta (EYVL L 35, 6.2.2001, s. 34).
- (¹⁵) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2001/100/EY, annettu 7 päivänä joulukuuta 2001, moottoriajoneuvojen päästöjen aiheuttaman ilman pilaantumisen estämiseksi toteutettavia toimenpiteitä koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä annetun neuvoston direktiivin 70/220/ETY muuttamisesta (EYVL L 16, 18.1.2002, s. 32).
- (¹⁶) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2004/3/EY, annettu 11 päivänä helmikuuta 2004, neuvoston direktiivien 70/156/ETY ja 80/1268/ETY muuttamisesta N₁-luokan ajoneuvojen hiilidioksidipäästöjen ja polttoaineen kulutuksen mittaamisen osalta (EUVL L 49, 19.2.2004, s. 36).
- (¹⁷) EUVL L 275, 20.10.2005, s. 1, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission direktiivillä 2006/51/EY (EUVL L 152, 7.6.2006, s. 11).

(22) Jotta varmistetaan sujuva siirtyminen nykyisistä direktiiveistä tähän asetukseen, asetuksen soveltaminen olisi aloitettava hieman sen voimaantuloa myöhemmin. Valmistajien olisi sinä aikana kuitenkin voitava hyväksyttää ajoneuvot joko nykyisten direktiivien tai tämän asetuksen mukaisesti. Lisäksi taloudellisia kannustimia koskevia säännöksiä olisi voitava soveltaa välittömästi tämän asetuksen voimaantulon jälkeen. Tämän asetuksen voimaantulo ei vaikuta nykyisten direktiivien mukaisesti myönnettävien tyyppihyvaksyntöjen kelpoisuuteen.

(23) Jotta nykyisistä direktiiveistä voitaisiin siirtyä tämän asetuksen soveltamiseen sujuvasti, Euro 5 -vaiheessa olisi säilytettävä erityisiin sosiaalisiin tarpeisiin suunnitelluille ajoneuvoille myönnetty poikkeukset. Poikkeusten olisi lakattava Euro 6 -vaiheen tullessa voimaan.

(24) Tämän asetuksen täytäntöönpanemiseksi tarvittavista toimenpiteistä olisi päätettävä menettelystä komissiolle siirrettyä täytäntöönpanovaltaa käytettäessä 28 päivänä kesäkuuta 1999 tehdyn neuvoston päätöksen 1999/468/EY⁽¹⁾ mukaisesti.

(25) Komissiolle olisi erityisesti siirrettävä toimivalta ottaa liitteessä I käyttöön hiukkasmääriin perustuvia päästörajoja sekä kalibroida uudelleen mainitussa liitteessä asetettuja hiukkasten massa perustuvia päästörajoja. Koska nämä toimenpiteet ovat laajakantoisia ja niillä muutetaan tämän asetuksen muita kuin keskeisiä osia, ne olisi hyväksyttävä päätöksen 1999/468/EY 5 a artiklassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen.

(26) Komissiolle olisi myös siirrettävä toimivalta vahvistaa tyyppihyvaksyntää koskevia erityisiä menettelyjä, testejä ja vaatimuksia, tarkistettu pienhiukkasten mittaamenettely sekä hiukkasmäärin perustuva päästöarvo, ja hyväksyä toimenpiteitä, jotka koskevat estolaitteiden käyttöä, ajoneuvojen korjaamiseen ja huoltamiseen tarvittavien tietojen saatavuutta ja päästöjen mittaamiseen käytettyjä testisyklejä. Koska mainitut toimenpiteet ovat laajakantoisia ja niillä täydennetään tätä asetusta lisäämällä uusia muita kuin keskeisiä osia, ne olisi hyväksyttävä päätöksen 1999/468/EY 5 a artiklassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen.

(27) Jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla toteuttaa tämän asetuksen tavoitteita, jotka ovat sisämarkkinoiden toteuttamisen ottamalla käyttöön moottoriajoneuvojen päästöjä koskevat yhteiset tekniset vaatimukset ja takaamalla, että riippumattomat toimijat saavat ajoneuvojen korjaamiseen ja huoltamiseen tarvittavat tiedot samalla tavoin kuin valtuutetut jälleenmyyjät ja korjaamot, ja ne voidaan toteut-

taa paremmin yhteisön tasolla. Tästä syystä yhteisö voi hyväksyä toimenpiteitä perustamissopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä direktiivissä ei ylitetä sitä, mikä on tämän tavoitteen saavuttamiseksi tarpeen,

OVAT ANTANEET TÄMÄN ASETUKSEN:

I LUKU

KOHDE, SOVELTAMISALA JA MÄÄRITELMÄT

1 artikla

Kohde

1. Tällä asetuksella säädetään yhteiset tekniset vaatimukset, jotka koskevat moottoriajoneuvojen, jäljempänä 'ajoneuvot', ja niiden varaosien, kuten pilaantumista rajoittavien laitteiden, tyyppihyvaksyntää niiden päästöjen osalta.

2. Lisäksi tällä asetuksella annetaan säännöt, jotka koskevat käytössä olevien ajoneuvojen vaatimustenmukaisuutta, pilaantumista rajoittavien laitteiden kestävyyttä, ajoneuvon sisäisiä valvontajärjestelmiä (OBD-järjestelmiä), polttoaineen kulutuksen mittaamista ja ajoneuvon korjaamiseen ja huoltamiseen tarvittavien tietojen saantia.

2 artikla

Soveltamisala

1. Tätä asetusta sovelletaan direktiivin 70/156/ETY liitteessä II määriteltyihin M₁- M₂-, N₁- ja N₂-luokan ajoneuvoihin, joiden vertailumassa on enintään 2 610 kg.

2. Valmistajan pyynnöstä tämän asetuksen mukaisesti myönnetty tyyppihyvaksyntä voidaan ulottaa 1 kohdassa tarkoitetuista ajoneuvoista direktiivin 70/156/ETY liitteessä II määriteltyihin M₁-, M₂-, N₁- ja N₂-luokan moottoriajoneuvoihin, joiden vertailumassa on enintään 2 840 kg ja jotka täyttävät tässä asetuksessa ja sen täytäntöönpanotoimenpiteissä säädetty edellytykset.

3 artikla

Määritelmät

Tässä asetuksessa ja sen täytäntöönpanotoimenpiteissä tarkoitetaan

1) 'hybridiajoneuvolla' ajoneuvoa, jossa on vähintään kaksi erilaista energiamuunninta ja kaksi erilaista energianvarastointijärjestelmää (ajoneuvossa) ajoneuvon voimanlähteinä;

(1) EYVL L 184, 17.7.1999, s. 23, päätös sellaisena kuin se on muutettuna päätöksellä 2006/512/EY (EUVL L 200, 22.7.2006, s. 11).

- 2) 'erityisiin sosiaalisiin tarpeisiin suunnitelluilla ajoneuvoilla' M₁-luokan dieselkäyttöisiä ajoneuvoja, jotka ovat joko
- a) erityistarkoitusta varten suunniteltuja, direktiivissä 70/156/ETY määriteltyjä ajoneuvoja, joiden vertailumassa on yli 2 000 kg;
- b) ajoneuvoja, joiden vertailumassa on yli 2 000 kg ja jotka on suunniteltu kuljettamaan vähintään 7 matkustajaa kuljettaja mukaan lukien, 1 päivästä syyskuuta 2012 lähtien ei kuitenkaan direktiivissä 70/156/ETY määriteltyjä M₁G-luokan ajoneuvoja;
- tai
- c) ajoneuvoja, joiden vertailumassa on yli 1 760 kg ja jotka on erityisesti rakennettu kaupallisiin tarkoituksiin pyörätuolin käytön mahdollistamiseksi ajoneuvon sisällä;
- 3) 'vertailumassalla' ajokunnossa olevan ajoneuvon massaa, josta on vähennetty kuljettajan 75 kg:n vakiomassa ja johon on lisätty 100 kg:n vakiomassa;
- 4) 'kaasumaisilla epäpuhtauksilla' pakokaasujen hiilimonoksidipäästöjä, typen oksidipäästöjä typpidioksidin (NO₂) ekvivalenttina ilmaistuna ja hiilivety-päästöjä;
- 5) 'hiukkasmaisilla epäpuhtauksilla' pakokaasujen ainesosia, jotka poistetaan laimennetusta pakokaasusta 325 K:n (52 °C) enimmäislämpötilassa keskimääräisten pakokaasupäästöjen tarkistamista koskevassa testimenettelyssä kuvatuin suodattimin;
- 6) 'pakokaasupäästöillä' kaasumaisten ja hiukkasmaisten epäpuhtauksien päästöjä;
- 7) 'haihtumispäästöillä' ajoneuvon polttoainejärjestelmästä haihtuvia hiilivetyhöyryjä, pakokaasupäästöistä haihtuvia lukuun ottamatta;
- 8) 'kampikammiolla' moottorin sisäisiä tai ulkopuolisia tiloja, jotka ovat yhteydessä öljypohjaan sisäisten tai ulkoisten putkien kautta, joiden läpi kaasut ja höyryt voivat haihtua;
- 9) 'ajoneuvon sisäisellä valvontajärjestelmällä' eli 'OBD-järjestelmällä' ajoneuvossa sijaitsevaa päästöjenvalvontajärjestelmää, joka kykenee ilmoittamaan toimintahäiriöiden todennäköiset sijainnit tietokoneen muistiin tallennettujen vikakoodien avulla;
- 10) 'estolaitteella' rakenteeseen kuuluvaa laitetta, joka havainnoi lämpötilaa, ajoneuvon nopeutta, moottorin pyörimisnopeutta, vaihdetta, imusarjan painetta tai jotain muuta parametria aktivoitakseen, muuttaakseen, viivästääkseen tai poistaakseen päästöjenrajoitusjärjestelmän jonkin osan toiminnan taikka joka vähentää päästöjenrajoitusjärjestelmän tehokkuutta sellaisissa olosuhteissa, joiden voidaan kohtuudella odottaa esiintyvän ajoneuvon tavanomaisen toiminnan ja käytön aikana;
- 11) 'pilaantumista rajoittavalla laitteella' ajoneuvon osia, jotka valvovat ja/tai rajoittavat pakokaasu- ja haihtumispäästöjä;
- 12) 'alkuperäisellä pilaantumista rajoittavalla laitteella' pilaantumista rajoittavaa laitetta tai tällaisten laitteiden kokoonpanoa, joka kuuluu ajoneuvolle myönnetyn tyyppi-hyväksynnän piiriin;
- 13) 'korvaavalla pilaantumista rajoittavalla laitteella' pilaantumista rajoittavaa laitetta tai tällaisten laitteiden kokoonpanoa, joka on tarkoitettu korvaamaan alkuperäinen pilaantumista rajoittava laite ja joka voidaan hyväksyä erillisenä teknisenä yksikkönä siten kuin se on määritelty direktiivissä 70/156/ETY;
- 14) 'ajoneuvon korjaamiseen ja huoltamiseen tarvittavilla tiedoilla' kaikkia ajoneuvon vianmäärittäystä, huoltoa, tarkastusta, määräaikaishuoltoa, korjaamista, uudelleenohjelmointia tai uudelleenalustusta koskevia tietoja, jotka valmistajat antavat valtuutetuille jälleenmyyjille ja korjaamoille, mukaan luettuina kaikki muutokset ja lisäykset tällaisiin tietoihin. Näihin tietoihin sisältyvät kaikki tiedot, joita tarvitaan osien tai laitteiden asentamiseen ajoneuvoihin;
- 15) 'riippumattomalla toimijalla' muita yrityksiä kuin valtuutettuja jälleenmyyjiä ja korjaamoja, jotka osallistuvat suoraan tai välillisesti moottoriajoneuvojen korjaukseen ja huoltoon, erityisesti korjausliikkeitä, korjauslaitteiden tai -työkalujen tai varaosien valmistajia tai jälleenmyyjiä, teknisten tietojen julkaisijoita, autokerhoja, tiepalveluiden tarjoajia, tarkastus- ja testauspalveluiden tarjoajia sekä koulutuspalveluita vaihtoehtoisia polttoaineita käyttävien ajoneuvojen laitteita asentaville, valmistaville ja korjaaville yrityksille tarjoavia yrityksiä;
- 16) 'biopolttoaineilla' nestemäisiä tai kaasumaisia liikenteessä käytettäviä polttoaineita, jotka tuotetaan biomassasta;
- 17) 'vaihtoehtoista polttoainetta käyttävällä ajoneuvolla' ajoneuvoa, jonka on suunniteltu voivan toimia ainakin yhdellä sentyyppisellä polttoaineella, joka on joko kaasumainen ilmakehän lämpötilassa ja paineessa tai joka on merkittävässä määrin peräisin muusta kuin mineraaliöljystä.

II LUKU

5 artikla

**TYYPPIHYVÄKSYNTÄÄ KOSKEVAT VALMISTAJAN
VELVOLLISUUDET**

Vaatimukset ja testit

4 artikla

Valmistajan velvollisuudet

1. Valmistajan on osoitettava, että kaikki yhteisössä myydyt, rekisteröidyt tai käyttöön otetut uudet ajoneuvot on tyyppihyväksytty tämän asetuksen ja sen täytäntöönpanotoimenpiteiden mukaisesti. Valmistajan on myös osoitettava, että kaikki uudet tyyppihyväksytettävät korvaavat pilaantumista rajoittavat laitteet, jotka myydään tai otetaan käyttöön yhteisössä, on tyyppihyväksytty tämän asetuksen ja sen täytäntöönpanotoimenpiteiden mukaisesti.

Nämä velvollisuudet sisältävät liitteessä I ja 5 artiklassa tarkoitetuissa täytäntöönpanotoimissa asetettujen päästörajojen noudattamisen.

2. Valmistajan on taattava, että tyyppihyväksyntämenettelyjä, joiden tarkoituksena on tuotannon vaatimustenmukaisuuden, pilaantumista rajoittavien laitteiden kestävyys ja käytössä olevien ajoneuvojen vaatimustenmukaisuuden tarkistaminen, noudatetaan.

Valmistajan toteuttamalla teknisillä toimenpiteillä on lisäksi voitava varmistaa, että pakokaasupäästöjä ja haihtumispäästöjä rajoitetaan tämän asetuksen mukaisesti tehokkaasti ajoneuvojen tavanomaisen elinkaaren ajan tavanomaisissa käyttöolosuhteissa. Näin ollen käytössä olevien ajoneuvojen vaatimustenmukaisuuden noudattamista koskevat toimenpiteet tarkistetaan enintään viiden vuoden tai 100 000 kilometrin kuluttua sen mukaan, kumpi näistä toteutuu aiemmin. Pilaantumista rajoittavien laitteiden kestävyys testaus tyyppihyväksyntää varten kattaa 160 000 km. Voidakseen noudattaa tätä kestävyystestiä valmistajilla olisi oltava mahdollisuus testata testipenkin avulla ajoneuvojen ikääntymisen vaikutuksia, jollei 4 kohdassa tarkoitetuista täytäntöönpanotoimenpiteistä muuta johdu.

Käytössä olevien ajoneuvojen vaatimustenmukaisuus on tarkastettava erityisesti pakokaasupäästöjen osalta vertailemalla niitä liitteessä I vahvistettuihin päästörajoihin. Komissio arvioi testimenetelmiä uudelleen haihtumispäästöjen ja matalissa ympäristön lämpötiloissa esiintyvien päästöjen rajoittamisen tehostamiseksi.

3. Valmistajan on ilmoitettava hiilidioksidipäästöt ja polttoaineen kulutusluvut ajoneuvon ostajalle ostohetkellä annettavassa asiakirjassa.

4. Erityismenettelyt ja -vaatimukset, jotka koskevat 2 ja 3 kohdan soveltamista, säädetään 15 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen menettelyjen mukaisesti.

1. Valmistajan on varustettava ajoneuvot siten, että ne osat, jotka voivat vaikuttaa päästöjen määrään, on suunniteltu, valmistettu ja asennettu siten, että ajoneuvo on tavanomaisessa käytössä tämän asetuksen ja sen täytäntöönpanotoimenpiteiden mukainen.

2. Päästöjenrajoitusjärjestelmien tehokkuutta vähentävien estolaitteiden käyttö on kielletty. Tätä kieltoa ei sovelleta, jos

a) laite on perustellusti tarpeen moottorin suojaamiseksi vaurioitumiselta tai vahingolta ja ajoneuvon turvallisen toiminnan varmistamiseksi;

b) laite ei toimi muutoin kuin moottorin käynnistämiseksi;

tai

c) edellytykset sisältyvät olennaisilta osiltaan haihtumispäästöjen ja keskimääräisten pakokaasupäästöjen tarkistamista koskeviin testimenettelyihin.

3. Tässä kohdassa määritellyt tyyppihyväksyntää koskevat erityismenettelyt, -testit ja -vaatimukset, samoin kuin 2 kohdan soveltamista koskevat vaatimukset, joilla muutetaan tämän asetuksen muita kuin keskeisiä osia täydentämällä sitä, hyväksytään 15 artiklan 3 kohdassa tarkoitettujen valvonnan käsittävän sääntelymenettelyn mukaisesti. Tähän kuuluvat seuraavia seikkoja koskevien vaatimusten vahvistaminen:

a) pakokaasupäästöt, myös testisyklit, päästöt matalissa ympäristön lämpötiloissa, päästöt joutokäynnillä, savun tiheys sekä jälkikäsitteilyjärjestelmien moitteeton toiminta ja regenerointi;

b) haihtumispäästöt ja kampikammio päästöt;

c) OBD-järjestelmät ja pilaantumista rajoittavien laitteiden käytönaikainen tehokkuus;

d) pilaantumista rajoittavien laitteiden kestävyys, korvaavat pilaantumista rajoittavat laitteet, käytössä olevien ajoneuvojen vaatimustenmukaisuus, tuotannon vaatimustenmukaisuus ja ajokelpoisuus;

e) kasvihuonekaasupäästöjen ja polttoaineen kulutuksen mittaust;

f) hybridiajoneuvot ja vaihtoehtoista polttoainetta käyttävät ajoneuvot;

g) tyyppihyväksyntöjen ja vaatimusten laajentaminen koskemaan pieniä valmistajia;

h) testauslaitteet;

ja

i) vertailupolttoaine kuten bensiini, diesel, kaasumaiset polttoaineet ja biopolttoaineet, kuten bioetanoli, biodiesel ja biokaasu.

Edellä mainittuja vaatimuksia sovelletaan tarvittaessa ajoneuvoihin riippumatta siitä millaista polttoainetta ne käyttävät.

III LUKU

AJONEUVOJEN KORJAAMISEEN JA HUOLTAMISEEN TARVITTAVIEN TIETOJEN SAANTI

6 artikla

Valmistajan velvollisuudet

1. Valmistajan on annettava standardoidun hakutoiminnon avulla itsenäisille toimijoille vapaa ja standardoitu pääsy ajoneuvon korjaamiseen ja huoltamiseen tarvittaviin tietoihin verkkosivustojen kautta helposti ja nopeasti sekä tavalla, joka ei ole syrjivä verrattuna valtuutetuille jälleenmyyjille ja korjaamoille annettuihin mahdollisuuksiin tai myönnettyyn pääsyyn. Tämän tavoitteen toteuttamisen helpottamiseksi tiedot on annettava yhdenmukaisella tavalla, aluksi OASIS-formaatin (Organization for the Advancement of Structured Information Standards) ⁽¹⁾ teknisten vaatimusten mukaisesti. Valmistajan on asetettava myös ohjekirjat itsenäisten toimijoiden sekä valtuutettujen jälleenmyyjien ja korjaamojen käyttöön.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettuja tietoja ovat

- a) ajoneuvon yksiselitteinen tunnistaminen;
 - b) huoltokirjat;
 - c) tekniset ohjeet;
 - d) osia ja vianmääritystä koskevat tiedot (kuten mittauksen teoreettiset enimmäis- ja vähimmäisarvot);
 - e) johdotuskaaviot;
 - f) vianmäärityskoodit (myös valmistajakohtaiset koodit);
 - g) ajoneuvotyyppiä koskeva ohjelmiston kalibrointitunnus;
 - h) välineistä ja laitteista annetut sekä välineiden ja laitteiden välittämät tiedot;
- ja
- i) datatietueita koskevat tiedot sekä kaksisuuntaiset valvonta- ja testauksiedot.

⁽¹⁾ OASIS-formaatilla tarkoitetaan teknisiä eritelmiä, jotka sisältyvät OASIS-asiakirjaan SC2-D5, Format of Automotive Repair Information, versio 1.0, 28. toukokuuta 2003 (luettavissa osoitteessa: <http://www.oasis-open.org/committees/download.php/2412/Draft%20Committee%20Specification.pdf>) sekä 10. tammikuuta 2003 päivätyn OASIS-asiakirjan SC1-D2, Autorepair Requirements Specification, versio 6.1, lukuihin 3.2, 3.5, 3.6, 3.7 ja 3.8 (luettavissa osoitteessa: <http://lists.oasis-open.org/archives/autorepair/200302/pdf00005.pdf>), joissa käytetään vain avointa teksti- ja kuvaformaattia.

3. Tietyn ajoneuvovalmistajan jakelujärjestelmään kuuluvat valtuutetut jälleenmyyjät tai korjaamot on tätä asetusta sovellettaessa katsottava itsenäisiksi toimijoiksi siltä osin kuin ne tarjoavat korjaus- tai huoltopalveluja ajoneuvoille, joiden osalta ne eivät ole ajoneuvovalmistajan jakelujärjestelmään kuuluvia.

4. Ajoneuvon korjaamiseen ja huoltamiseen tarvittavien tietojen on oltava aina saatavilla, jollei tietojärjestelmän huolto muuta vaadi.

5. OBD-järjestelmän kanssa yhteensopivien varaosien sekä vianmääritykseen käytettävien välineiden ja testilaitteiden valmistamista ja huoltamista varten valmistajan on annettava OBD-järjestelmän ja ajoneuvon korjaamiseen ja huoltamiseen tarvittavia tietoja syrjimättömällä tavalla kaikille halukkaille osien, vianetsintävälineiden tai testilaitteiden valmistajille ja/tai korjaajille.

6. Vaihtoehtoisilla polttoaineilla toimivien autojen laitteiden suunnittelua ja valmistusta varten valmistajien on annettava OBD-järjestelmän sekä ajoneuvon korjaamiseen ja huoltamiseen tarvittavat tiedot syrjimättömällä tavalla kaikille vaihtoehtoisilla polttoaineilla toimivien ajoneuvojen käytössä tarvittavien laitteiden asentajille, valmistajille ja korjaajille.

7. Hakiessaan EY-tyyppihyväksyntää tai kansallista tyyppihyväksyntää valmistajan on toimitettava tyyppihyväksyntäviranomaiselle todiste tämän asetuksen noudattamisesta ajoneuvon korjaamiseen ja huoltamiseen tarvittavien ja 5 kohdassa tarkoitettujen tietojen saannin osalta. Jos tällaisia tietoja ei vielä ole saatavilla tai tietojen saanti ei kyseisenä ajankohtana vielä ole tämän asetuksen ja sen täytäntöönpanotoimenpiteiden mukaista, valmistajan on annettava todiste kuuden kuukauden kuluessa päivästä, jona tyyppihyväksyntä annetaan. Jos todistetta asetuksen noudattamisesta ei anneta mainitussa määräajassa, hyväksyntäviranomaisen on toteutettava asianmukaiset toimenpiteet noudattamisen varmistamiseksi.

Valmistajan on annettava ajoneuvon korjaamiseen ja huoltamiseen tarvittavien tietojen myöhemmät muutokset ja lisäykset saataville verkkosivuillaan samaan aikaan kuin ne annetaan valtuutettujen korjaamoiden käyttöön.

7 artikla

Ajoneuvon korjaamiseen ja huoltamiseen tarvittavien tietojen saannista perittävä maksu

1. Valmistajat saavat veloittaa kohtuullisen ja kustannuksiin nähden suhteutetun maksun tämän asetuksen piiriin kuuluvien ajoneuvon korjaamiseen ja huoltamiseen tarvittavien tietojen saannista; maksu ei ole kohtuullinen eikä suhteutettu, jos se ehkäisee ohjeiden käyttöä jättämällä huomioimatta sen, miten paljon itsenäinen käyttäjä käyttää tietoja.

2. Valmistajan on asetettava ajoneuvon korjaamiseen ja huoltamiseen tarvittavat tiedot käyttöön päivä-, kuukausi- ja vuosikohtaisesti, jolloin tietojen saannista perittävät maksut vaihtelevat sen kauden mukaan, jona tietoja on käytetty.

8 artikla

Täytäntöönpanotoimenpiteet

Ne 6 ja 7 artiklan täytäntöönpanemiseksi tarvittavat toimenpiteet, joilla muutetaan tämän asetuksen muita kuin keskeisiä osia täydentämällä sitä, hyväksytään 15 artiklan 3 kohdassa tarkoitettun valvonnan käsittävän sääntelymenettelyn mukaisesti. Tähän kuuluu teknisten erittelyjen määrittely ja ajan tasalle saattaminen siltä osin kuin on kyse tavasta, jolla OBD-järjestelmää koskevat sekä ajoneuvon korjaamiseen ja huoltamiseen tarvittavat tiedot on annettava, jolloin on kiinnitettävä erityistä huomiota pk-yritysten erityistarpeisiin.

9 artikla

Kertomus

Komissio esittää viimeistään 2 päivänä heinäkuuta 2011 Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen ajoneuvon korjaamiseen ja huoltamiseen tarvittavien tietojen saatavuutta koskevan järjestelmän toimivuudesta ottaen erityisesti huomioon kilpailuun ja sisämarkkinoiden toimivuuteen sekä ympäristönsuojeluun kohdistuvat vaikutukset. Kertomuksessa arvioidaan, onko asianmukaista koota kaikki ajoneuvon korjaamiseen ja huoltamiseen tarvittavien tietojen saatavuutta koskevat säännökset tyyppihyväksyntää koskevaan tarkistettuun puitedirektiiviin.

IV LUKU

JÄSENVALTIOIDEN VELVOLLISUUDET

10 artikla

Tyyppihyväksyntä

1. Jos valmistaja sitä pyytää, jäsenvaltion viranomaiset eivät 2 päivästä heinäkuuta 2007 alkaen saa evätä uudelta ajoneuvotyyppiltä EY-tyypihyväksyntää tai kansallista tyyppihyväksyntää eivätkä kieltää uuden ajoneuvon rekisteröintiä, myyntiä tai käyttöönottoa ajoneuvojen päästöihin tai polttoaineenkulutukseen liittyvistä syistä, jos kyseinen ajoneuvo on tämän asetuksen ja sen täytäntöönpanotoimenpiteiden ja erityisesti liitteen I taulukossa 1 säädettyjen Euro 5 -päästörajojen tai liitteen I taulukossa 2 säädettyjen Euro 6 -päästörajojen mukainen.

2. Jäsenvaltioiden viranomaisten on 1 päivästä syyskuuta 2009 ja N₁-luokan alaluokkiin II ja III ja N₂-luokkaan kuuluvien ajoneuvojen osalta 1 päivästä syyskuuta 2010 alkaen evättävä EY-tyypihyväksyntä tai kansallinen tyyppihyväksyntä uudelta ajoneuvotyyppiltä ajoneuvon päästöihin tai polttoaineenkulutukseen liittyvistä syistä, jos ajoneuvotyyppi ei ole tämän asetuksen ja sen täytäntöönpanotoimenpiteiden ja erityisesti liitteiden mukainen, lukuun ottamatta liitteen I taulukossa 2 säädettyjä Euro 6 -päästöraja-arvoja. Pakokaasupäästöjen mittaamistestin osalta erityisiin sosiaalisiin tarpeisiin suunniteltuihin ajoneuvoihin sovelletaan samoja raja-arvoja kuin N₁-luokan alaluokan III ajoneuvoihin.

3. Jäsenvaltioiden viranomaisten on 1 päivästä tammikuuta 2011 ja N₁-luokan alaluokkiin II ja III ja N₂-luokkaan kuuluvien ajoneuvojen ja 3 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen erityisiin sosiaalisiin tarpeisiin suunniteltujen ajoneuvojen osalta 1 päivästä tammikuuta 2012 alkaen sellaisten uusien ajoneuvojen osalta, jotka eivät ole tämän asetuksen ja sen täytäntöönpanotoimenpiteiden ja erityisesti liitteiden mukaisia, lukuun ottamatta liitteen I taulukossa 2 säädettyjä Euro 6 -päästörajoja, katsottava, että vaatimustenmukaisuustodistukset eivät enää ole voimassa direktiivin 70/156/ETY 7 artiklan 1 kohdan mukaisesti, ja niiden on kiellettävä päästöihin tai polttoaineenkulutukseen liittyvistä syistä tällaisten ajoneuvojen rekisteröinti, myynti ja käyttöönotto. Pakokaasupäästöjen mittaamistestin osalta erityisiin sosiaalisiin tarpeisiin suunniteltuihin ajoneuvoihin sovelletaan samoja raja-arvoja kuin N₁-luokan alaluokan III ajoneuvoihin.

4. Jäsenvaltioiden viranomaisten on 1 päivästä syyskuuta 2014 ja N₁-luokan alaluokkiin II ja III ja N₂-luokkaan kuuluvien ajoneuvojen osalta 1 päivästä syyskuuta 2015 alkaen evättävä EY-tyypihyväksyntä tai kansallinen tyyppihyväksyntä uudelta ajoneuvotyyppiltä ajoneuvon päästöihin tai polttoaineenkulutukseen liittyvistä syistä, jos ajoneuvotyyppi ei ole tämän asetuksen ja sen täytäntöönpanotoimenpiteiden ja erityisesti liitteessä I olevassa taulukossa 2 säädettyjen Euro 6 -päästöraja-arvojen mukainen.

5. Jäsenvaltioiden viranomaisten on 1 päivästä syyskuuta 2015 ja N₁-luokan alaluokkiin II ja III ja N₂-luokkaan kuuluvien ajoneuvojen osalta 1 päivästä syyskuuta 2016 alkaen sellaisten uusien ajoneuvojen osalta, jotka eivät ole tämän asetuksen ja sen täytäntöönpanotoimenpiteiden ja erityisesti liitteessä I olevassa taulukossa 2 säädettyjen Euro 6 -päästöraja-arvojen mukaisia, katsottava, että vaatimustenmukaisuustodistukset eivät enää ole voimassa direktiivin 70/156/ETY 7 artiklan 1 kohdan mukaisesti, ja niiden on kiellettävä päästöihin tai polttoaineenkulutukseen liittyvistä syistä tällaisten ajoneuvojen rekisteröinti, myynti ja käyttöönotto.

11 artikla

Korvaavien osien tyyppihyväksyntä

1. Jäsenvaltioiden viranomaisten on kiellettävä sellaisten uusien korvaavien pilaantumista rajoittavien laitteiden myynti ja ajoneuvon asentaminen, jotka on tarkoitettu asennettavaksi tämän asetuksen mukaisesti hyväksytyihin ajoneuvoihin, jos nämä laitteet eivät ole sellaista tyyppiä, jolle on myönnetty tyyppihyväksyntä tämän asetuksen ja sen täytäntöönpanotoimenpiteiden mukaisesti.

2. Kansalliset viranomaiset voivat edelleen myöntää pidennyksiä pilaantumista rajoittavien laitteiden tätä asetusta edeltävälle standardille myönnettyille EY-tyypihyväksynnöille samoin ehdoin, joilla hyväksynnät alun perin on myönnetty. Kansallisten viranomaisten on kiellettävä näiden korvaavien pilaantumista rajoittavien laitteiden myynti tai asentaminen ajoneuvon, jolleivät ne ole tyyppiä, jolle asianomainen tyyppihyväksyntä on myönnetty.

3. Edellä olevia 1 ja 2 kohdan vaatimuksia ei sovelleta korvaaviin pilaantumista rajoittaviin laitteisiin, jotka on tarkoitettu asennettaviksi ajoneuvoihin, joiden tyyppihyväksyntä on myönnetty ennen vaaravien tyyppihyväksyntävaatimusten hyväksymistä.

12 artikla

Taloudelliset kannustimet

1. Jäsenvaltiot voivat säätää taloudellisista kannustimista, joita sovelletaan sellaisiin sarjavalmisteisiin moottoriajoneuvoihin, jotka ovat tämän asetuksen ja sen täytäntöönpanotoimenpiteiden mukaisia.

Näitä kannustimia voidaan soveltaa kaikkiin jäsenvaltion markkinoille myytäväksi saatettuihin uusiin ajoneuvoihin, jotka ennen 10 artiklan 3 kohdassa säädettyjä ajankohtia ovat vähintään liitteen I taulukossa 1 vahvistettujen päästöraja-arvojen mukaisia; kannustimien voimassaolon on päättyttävä mainittuina ajankohtina.

Yksinomaan liitteen I taulukon 2 mukaisia päästöraja-arvoja noudattaviin ajoneuvoihin sovellettavia taloudellisia kannustimia voidaan myöntää jäsenvaltion markkinoille myytäväksi saatettujen uusien ajoneuvojen osalta 10 artiklan 3 kohdassa säädetystä ajankohdasta alkaen ja ennen 10 artiklan 5 kohdassa säädettyä ajankohtaa; kannustimien voimassaolon on päättyttävä 10 artiklan 5 kohdassa säädettyinä ajankohtina.

2. Jäsenvaltiot voivat myöntää taloudellisia kannustimia, jotka koskevat käytössä olevien ajoneuvojen jälkikäteen varustamista ja sellaisten ajoneuvojen romuttamista, jotka eivät ole kyseessä olevien raja-arvojen mukaisia.

3. Edellä 1 ja 2 kohdassa tarkoitettujen taloudellisten kannustimien arvo kunkin ajoneuvotyyppin osalta ei saa ylittää ajoneuvon päästörajoiden noudattamiseksi asennetuista teknisistä laitteista aiheutuvia lisäkustannuksia ajoneuvon asentamisesta aiheutuvat kulut mukaan luettuina.

4. Edellä 1 ja 2 kohdassa tarkoitettujen taloudellisten kannustimien käyttöönottoa tai muuttamista koskevista suunnitelmista on ilmoitettava komissiolle hyvissä ajoin.

13 artikla

Seuraamukset

1. Jäsenvaltioiden on säädettävä seuraamuksista, joita sovelletaan valmistajiin tämän asetuksen säännösten rikkomisen johdosta, ja toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet niiden täytäntöönpanon varmistamiseksi. Seuraamusten on oltava tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia. Jäsenvaltioiden on toimitettava kyseiset säännökset komissiolle viimeistään 2 päivänä tammikuuta 2009 ja ilmoitettava sille viipymättä niihin myöhemmin tehtävistä muutoksista.

2. Seuraavien on sisällyttävä rangaistaviksi säädettäviin rikkomuksiin:

- väärien tietojen antaminen hyväksyntämenettelyn tai markkinoilta pois vetämiseen johtavan menettelyn kuluessa;
- testitulosten väärentäminen tyyppi hyväksynnän tai käytössä olevien ajoneuvojen vaatimustenmukaisuuden osalta;
- sellaisten tietojen tai teknisten erittelyjen ilmoittamatta jättäminen, jotka saattaisivat johtaa markkinoilta pois vetämiseen tai tyyppi hyväksynnän peruuttamiseen;

d) laittomien keinojen käyttäminen;

ja

e) kieltäytyminen antamasta tietoja käytettäväksi.

V LUKU

LOPPUSÄÄNNÖKSET

14 artikla

Eritelmien uudelleenmäärittely

1. Komission on harkittava, sisällytetäänkö metaanipäästöt hiilidioksidipäästölaskelmaan. Tarpeen vaatiessa komissio antaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle ehdotuksen metaanipäästöjen käsittelemistä tai rajoittamista koskeviksi toimenpiteiksi.

2. Kun Yhdistyneiden Kansakuntien Euroopan talouskomission hiukkasmittausohjelma, jota toteutetaan ajoneuvoja koskevien määräysten yhdenmukaistamista käsittelevän maailmanfoorummin puitteissa, on saatu päätökseen, ja viimeistään Euro 6 -vaiheen voimaan tullessa komissio hyväksyy, ympäristöä koskevia nykyisiä kunnianhimoisia tavoitteita heikentämättä, seuraavia toimenpiteitä, joilla muutetaan tämän asetuksen muita kuin keskeisiä osia muun muassa sitä täydentämällä:

a) tämän asetuksen muuttaminen 15 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävän sääntelymenettelyn mukaisesti tämän asetuksen liitteessä I vahvistettujen, hiukkasten massa perustuvien raja-arvojen kalibroimiseksi uudelleen ja hiukkasten määrään perustuvien raja-arvojen ottamiseksi käyttöön kyseisessä liitteessä siten, että ne vastaavat laajasti bensiiniin ja dieselin massaraja-arvoja;

b) tarkistetun hiukkasten ja hiukkasten määrän raja-arvon mittaamista koskevan menettelyn ottaminen käyttöön 15 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävän sääntelymenettelyn mukaisesti.

3. Komissio seuraa 5 artiklan 3 kohdassa tarkoitettuja menettelyjä, testejä ja vaatimuksia sekä päästöjen mittaamisessa käytettäviä testisyklejä. Jos tämän johdosta havaitaan, että ne eivät enää ole asianmukaisia tai eivät enää vastaa todellisia päästöjä, niitä mukautetaan vastaamaan tieliikenteessä ajamisesta todellisuudessa syntyviä päästöjä. Tarvittavat toimenpiteet, joilla muutetaan tämän asetuksen muita kuin keskeisiä osia täydentämällä sitä, hyväksytään 15 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävän sääntelymenettelyn mukaisesti.

4. Komissio seuraa 5 artiklan 3 kohdassa tarkoitettujen vaatimusten ja testien kohteena olevia epäpuhtauksia. Jos komissio katsoo, että on asianmukaista antaa säännöksiä muiden epäpuhtauksien päästöistä, se antaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle ehdotuksen tämän asetuksen muuttamisesta sen mukaisesti.

5. Komissio seuraa liitteessä I olevassa taulukossa 4 asetettuja hiilimonoksidi- ja hiilivetypäästörajoja kylmäkäynnistystestissä ja antaa tarvittaessa Euroopan parlamentille ja neuvostolle ehdotuksen päästörajojen tiukentamisesta.

6. Direktiivin 2005/55/EY asiaa koskevat liitteet muutetaan 15 artiklan 3 kohdassa tarkoitetun valvonnan käsittävän sääntelymenettelyn mukaisesti niin, että ne sisältävät kaikkien tämän direktiivin soveltamisalaan kuuluvien ajoneuvojen tyyppihyväksyntää koskevat vaatimukset.

15 artikla

Komitea

1. Komissiota avustaa komitea.

2. Jos tähän kohtaan viitataan, sovelletaan päätöksen 1999/468/EY 5 ja 7 artiklaa ottaen huomioon mainitun päätöksen 8 artiklan säännökset.

Päätöksen 1999/468/EY 5 artiklan 6 kohdassa tarkoitettu määraika vahvistetaan kolmeksi kuukaudeksi.

3. Jos tähän kohtaan viitataan, sovelletaan päätöksen 1999/468/EY 5 a artiklan 1–4 kohtaa ja 7 artiklaa ottaen huomioon mainitun päätöksen 8 artiklan säännökset.

16 artikla

Direktiivien 70/156/ETY ja 2005/55/EY muuttaminen

1. Muutetaan direktiivi 70/156/ETY tämän asetuksen liitteen II mukaisesti.

2. Muutetaan direktiivi 2005/55/EY seuraavasti:

a) Korvataan direktiivin otsikko seuraavasti:

”Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2005/55/EY, annettu 28 päivänä syyskuuta 2005, raskaiden hyötyajoneuvojen ja moottoreiden tyyppihyväksynnästä niiden päästöjen osalta (Euro IV ja V)”.

b) Korvataan 1 artikla seuraavasti:

”1 artikla

Tässä direktiivissä tarkoitetaan

a) ’ajoneuvolla’ kaikkia moottoriajoneuvoja, jotka on määriteltä direktiivin 70/156/ETY 2 artiklassa ja joiden vertailumassa on yli 2 610 kg;

b) ’moottorilla’ ajoneuvon käyttövoiman lähdettä, jolle voidaan myöntää tyyppihyväksyntä erillisenä teknisenä yksikkönä, siten kuin on määritelty direktiivin 70/156/ETY 2 artiklassa;

c) ’erittäin ympäristöystävällisellä ajoneuvolla’ tai ’(EYA) ajoneuvoa, jonka käyttövoimana on moottori, joka ei ylitä direktiivin liitteessä I olevan 6.2.1 kohdan taulukoiden rivillä C säädettyjä päästöjen sallittuja raja-arvoja.”

c) Korvataan liitteessä 1 oleva 1 osa seuraavasti:

”1. Tätä direktiiviä sovelletaan kaasua- ja hiukkaspäästöjen valvontaan, päästövalvontalaitteiden elinkaareen, käytössä olevien ajoneuvojen/moottoreiden ja kaikkien moottoriajoneuvojen sisäisten valvontajärjestelmien (OBD) vaatimustenmukaisuuteen sekä 1 artiklassa määriteltyihin moottoreihin, lukuun ottamatta M₁-, N₁-, N₂- ja M₂-luokan ajoneuvoja, joille on myönnetty tyyppihyväksyntä asetuksen (EY) N:o 715/2007 (*) mukaisesti.

(*) EUVL L 171, 29.6.2007, s. 1.”

17 artikla

Kumoaminen

1. Kumotaan seuraavat direktiivit 2 päivästä tammikuuta 2013 alkaen:

— direktiivi 70/220/ETY,

— direktiivi 72/306/ETY,

— direktiivi 74/290/ETY,

— direktiivi 77/102/ETY,

— direktiivi 78/665/ETY,

— direktiivi 80/1268/ETY

— direktiivi 83/351/ETY,

— direktiivi 88/76/ETY,

— direktiivi 88/436/ETY,

— direktiivi 89/458/ETY,

— direktiivi 91/441/ETY,

— direktiivi 93/59/ETY,

— direktiivi 93/116/EY,

— direktiivi 94/12/EY,

— direktiivi 96/44/EY,

— direktiivi 96/69/EY,

— direktiivi 98/69/EY,

— direktiivi 98/77/EY,

- direktiivi 1999/100/EY
- direktiivi 1999/102/EY,
- direktiivi 2001/1/EY,
- direktiivi 2001/100/EY,
- direktiivi 2002/80/EY,
- direktiivi 2003/76/EY,
- direktiivi 2004/3/EY.

2. Kumotaan moottoriajoneuvoja koskevien neuvoston direktiivien 70/157/ETY, 70/220/ETY, 72/245/ETY, 72/306/ETY, 80/1268/ETY ja 80/1269/ETY mukauttamisesta tekniikan kehitykseen 17 päivänä heinäkuuta 1989 annetun komission direktiivin 89/491/ETY ⁽¹⁾ liitteet II ja V 2 päivästä tammikuuta 2013 alkaen.

3. Viittauksia kumottuihin direktiiveihin pidetään viittauksina tähän asetukseen.

4. Jäsenvaltioiden on kumottava 1 kohdassa tarkoitettujen direktiivien nojalla antamansa täytäntöönpanosäännökset 2 päivästä tammikuuta 2013 alkaen.

18 artikla

Voimaantulo

1. Tämä asetus tulee voimaan kolmantena päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

2. Tätä asetusta sovelletaan 3 päivästä tammikuuta 2009, lukuun ottamatta 10 artiklan 1 kohtaa ja 12 artiklaa, joita sovelletaan 2 päivästä heinäkuuta 2007.

3. Edellä 5 artiklan 3 kohdassa ja 14 artiklan 6 kohdassa tarkoitettujen muutokset tai täytäntöönpanotoimet hyväksytään viimeistään 2 päivänä heinäkuuta 2008.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Strasbourgissa 20 päivänä kesäkuuta 2007.

Euroopan parlamentin puolesta
Puhemies
H.-G. PÖTTERING

Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja
G. GLOSER

⁽¹⁾ EYVL L 238, 15.8.1989, s. 43.

LIITE I

PÄÄSTÖRAJAT

Taulukko 1

Euro 5 -päästörajat

Ajoneuvo- luokka		Vertailumassa (RM) (kg)	Raja-arvot													
			Hiilimonoksidin massa (CO)		Hiilivetyjen kokonais- massa (THC)		Ei-metaanisten hiili- vetyjen massa (NMHC)		Typen oksidien massa (NO _x)		Kaikkien hiilivetyjen ja typen oksidien yhteen- laskettu massa (THC + NO _x)		Hiukkasmassa (PM)		Hiukkasten lukumäärä ⁽¹⁾ (P)	
			L ₁ (mg/km)		L ₂ (mg/km)		L ₃ (mg/km)		L ₄ (mg/km)		L ₂ + L ₄ (mg/km)		L ₅ (mg/km)		L ₆ (#/km)	
PI	CI	PI	CI	PI	CI	PI	CI	PI	CI	PI	CI	PI ⁽²⁾	CI	PI	CI	
M	—	Kaikki	1 000	500	100	—	68	—	60	180	—	230	5,0	5,0		
N ₁	I	RM ≤ 1 305	1 000	500	100	—	68	—	60	180	—	230	5,0	5,0		
	II	1 305 < RM ≤ 1 760	1 810	630	130	—	90	—	75	235	—	295	5,0	5,0		
	III	1 760 < RM	2 270	740	160	—	108	—	82	280	—	350	5,0	5,0		
N ₂			2 270	740	160	—	108	—	82	280	—	350	5,0	5,0		

Selitykset: PI (Positive Ignition) = ottomoottorit, CI (Compression Ignition) = puristusytytysmoottorit

⁽¹⁾ Lukumäärää koskeva standardi määritellään mahdollisimman pian ja viimeistään Euro 6 -vaiheen tullessa voimaan.

⁽²⁾ Ottomoottoreja koskevia hiukkasmassastandardeja sovelletaan vain ajoneuvoihin, joissa on suoraruiskutusmoottori.

Taulukko 2
Euro 6 -päästörajat

Ajoneuvo- luokka		Vertailumassa (RM) (kg)	Raja-arvot													
			Hiilimonoksidin massa (CO)		Kaikkien hiilivetyjen massa (THC)		Ei-metaanisten hiili- vetyjen massa (NMHC)		Typen oksidien massa (NO _x)		Hiilivetyjen ja typen oksidien yhteenlaskettu massa (THC + NO _x)		Hiukkasmassa (PM)		Hiukkasten lukumäärä ⁽¹⁾ (P)	
			L ₁ (mg/km)		L ₂ (mg/km)		L ₃ (mg/km)		L ₄ (mg/km)		L ₂ + L ₄ (mg/km)		L ₅ (mg/km)		L ₆ (#/km)	
Ala- luokka		PI	CI	PI	CI	PI	CI	PI	CI	PI	CI	PI ⁽²⁾	CI	PI	CI	
M	—	Kaikki	1 000	500	100	—	68	—	60	80	—	170	5,0	5,0		
N ₁	I	RM ≤ 1 305	1 000	500	100	—	68	—	60	80	—	170	5,0	5,0		
	II	1 305 < RM ≤ 1 760	1 810	630	130	—	90	—	75	105	—	195	5,0	5,0		
	III	1 760 < RM	2 270	740	160	—	108	—	82	125	—	215	5,0	5,0		
N ₂			2 270	740	160	—	108	—	82	125	—	215	5,0	5,0		

Selitykset: PI = (Positive Ignition) ottomoottorit, CI = (Compression Ignition) puristusytitysnoottori

⁽¹⁾ Tätä vaihetta varten määitellään myöhemmin lukumäärää koskeva standardi.

⁽²⁾ Ottomoottoreja koskevia hiukkasmassastandardeja sovelletaan vain ajoneuvoihin, joissa on suoraruiskutusnoottori.

Taulukko 3

Päästörajat haihtumispäästöjä mittaavassa testissä

Haihtumispäästöjen massa (g/testi)
2,0

Taulukko 4

Pakokaasujen hiilimonoksidi- ja hiilivetyjen päästöjen rajat kylmäkäynnistystestissä

Testilämpötila 266 K (- 7 °C)			
Ajoneuvoluokka	Alaluokka	Hiilimonoksidin massa (CO) L ₁ (g/km)	Hiilivetyjen massa (HC) L ₂ (g/km)
M	—	15	1,8
N ₁	I	15	1,8
	II	24	2,7
	III	30	3,2
N ₂		30	3,2

LIITE II

Direktiivin 70/156/ETY muuttaminen

Muutetaan direktiivi 70/156/ETY seuraavasti:

- 1) Lisätään 2 artiklan viimeisen luetelmakohdan jälkeen virke seuraavasti:

”Jos tässä direktiivissä viitataan erityisdirektiiviin tai -asetukseen, tarkoitetaan myös niiden täytäntöönpanosäädöksiä.”

- 2) Korvataan seuraavissa kohdissa sana ”erillisdirektiivi” tai ”erityisdirektiivi” eri taivutusmuodoissaan sanoilla ”erityisdirektiivi tai -asetus” vastaavasti taivutettuina:

2 artiklan ensimmäinen luetelmakohta; 2 artiklan yhdeksäs luetelmakohta; 2 artiklan kymmenes luetelmakohta; 2 artiklan neljästoista luetelmakohta; 3 artiklan 1 kohta; 3 artiklan 2 kohta; 3 artiklan 4 kohta; 4 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan c alakohta; 4 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan d alakohta; 4 artiklan toinen alakohta; 5 artiklan 4 kohta; 5 artiklan 5 kohta; 6 artiklan 3 kohta; 8 artiklan 2 kohdan johdantolause; 8 artiklan 2 kohdan c alakohta; 13 artiklan 4 kohta; 13 artiklan 5 kohta; 14 artiklan 1 kohdan toisen luetelmakohdan i alakohta; Liite IV, I osa, toinen rivi; Liite IV, II osa, ensimmäinen kohta; Liite IV, II osa, taulukon alaviite 1, Liite V, 1 (a) jakso; Liite V, 1 (b) jakso; Liite VII (1) 4 osa; Liite X, alaviite 2; Liite X, 2.1. jakso; Liite X, 3.3. jakso; Liite IV, 1 (1.1) jakso; Liite VII, osa 4; Liite X, 2.1. jakso; Liite X, 3.3. jakso; Liite X, alaviite 2; Liite XI, lisäys 4, alaviite X, kirjaimien merkitys; Liite XIV, 2 (a) jakso; Liite XII, B(2) jakso; Liite XIV, 2 (c) jakso.

- 3) Korvataan seuraavissa kohdissa sanat ”erillisdirektiivit” tai ”erityisdirektiivit” taikka sanat ”erilliset direktiivit” eri taivutusmuodoissaan sanoilla ”erityisdirektiivit tai -asetukset” vastaavasti taivutettuina:

2 artiklan kahdeksas luetelmakohta; 3 artiklan 1 kohta; 3 artiklan 2 kohta; 4 artiklan 1 kohdan a alakohdan ensimmäinen ja toinen luetelmakohta; 4 artiklan 1 kohdan b alakohta; 4 artiklan 3 kohta; 5 artiklan 5 kohta; 5 artiklan 6 kohta; 7 artiklan 2 kohta; 8 artiklan 2 kohdan c alakohta; 9 artiklan 2 kohta; 10 artiklan 2 kohta; 11 artiklan 1 kohta; 13 artiklan 2 kohta; Liiteluettelo: liitteen XIII otsikko; Liite I, ensimmäinen kohta; Liite III, osa III; Liite IV, I osa, ensimmäinen rivi; Liite V, 1 (a) jakso; Liite V, 1 (b) jakso; Liite V, 1 (c) jakso; Liite V, 3 jaksos johdantolause; Liite V 3 (a) jakso, Liite V, 3 (b) jakso; Liite VI, EY-tyyppihyväksyntätodistuksen sivu 1, kohdat 1 ja 2; Liite VII, alaviite (1); Liite X, 2.2. jakso; Liite X, 2.3.5 jakso; Liite X, 3.5. jakso; Liite XIV, 1.1. jakso; Liite XIV, 2 (a) jakso; Liite XIV, 2 (c) jakso; Liite XIV, 2 (d) jakso.

- 4) Lisätään seuraavissa kohdissa eri taivutusmuodoissaan olevan sanan ”direktiivi” tai ”perusdirektiivi” taikka ”muutosdirektiivi” tai ”muuttava direktiivi” jälkeen sanat ”tai asetukset” tai tapauksen mukaan ”tai -asetus” vastaavasti taivutettuina:

5 artiklan 3 kohdan kolmas alakohta; Liite IV, I osa, taulukon alaviite X; Liite VI, EY-tyyppihyväksyntätodistuksen sivu 2, taulukkojen otsikot; Liite VII (1) 2 osa; Liite VII (1) 3 osa; Liite VII (1) 4 osa; Liite VIII, kohdat 1, 2, 2.1, 2.2, ja 3; Liite IX, M₁-luokan valmiit tai valmistuneet ajoneuvot, sivu 2, kohdat 45, 46.1 ja 46.2; Liite IX, M₂- ja M₃-luokan valmiit tai valmistuneet ajoneuvot, sivu 2, kohdat 45 ja 46.1; Liite IX, N₁, N₂ ja N₃-luokan valmiit tai valmistuneet ajoneuvot, sivu 2, kohdat 45 ja 46.1; Liite IX, M₁-luokan keskeneräiset ajoneuvot, sivu 2, kohdat 45 ja 46.1; Liite IX, M₂- ja M₃-luokan keskeneräiset ajoneuvot, sivu 2, kohdat 45 ja 46.1; Liite IX, N₁-, N₂- ja N₃-luokan keskeneräiset ajoneuvot, sivu 2, kohdat 45 ja 46.1; Liite X, 1.2.2. jakso; Liite XI, lisäys 4, kirjainten merkitys: N/A; Liite XV, taulukon otsikko.

Lisätään sanan ”direktiivit” jälkeen sanat ”tai asetukset” vastaavasti taivutettuina:

Liite IX, M₁-luokan valmiit ajoneuvot, sivu 2; Liite IX, Liite IX, M₂- ja M₃-luokan valmiit tai valmistuneet ajoneuvot, sivu 2; Liite IX, N₁, N₂ ja N₃- luokan valmiit tai valmistuneet ajoneuvot, sivu 2; Liite IX, M₁-luokan keskeneräiset ajoneuvot, sivu 2; Liite IX, M₂- ja M₃-luokan keskeneräiset ajoneuvot, sivu 2; Liite IX, N₁-, N₂- ja N₃-luokan keskeneräiset ajoneuvot, sivu 2.

- 5) Lisätään 8 artiklan 2 kohdan c alakohtaan ilmauksen ”direktiivi(t)” jälkeen asianmukaisesti taivutettuna ilmaus ”tai asetukset/asetukset”.

- 6) Korvataan liitteessä IV olevan I osan taulukon 2 kohta ja taulukon otsikko seuraavasti:

”Kohde	Direktiivin/ asetuksen numero	EU:n virallisen lehden viite	Soveltamisala											
			M ₁	M ₂	M ₃	N ₁	N ₂	N ₃	O ₁	O ₂	O ₃	O ₄		
2. Päästöt/ Tiedonsaanti	.../.../EY (EY) N:o .../...	L ..., ..., s. ...	X ⁽¹⁰⁾	X ⁽¹⁰⁾		X ⁽¹⁰⁾	X ⁽¹⁰⁾							

⁽¹⁰⁾ Ajoneuvot, joiden vertailumassa on enintään 2 610 kg. Voidaan soveltaa valmistajan pyynnöstä ajoneuvoihin, joiden vertailumassa on enintään 2 840 kg.”

- 7) Kumotaan liitteessä IV olevan I osan taulukon 11 ja 39 kohta.
- 8) Lisätään liitteessä VII 4 kohtaan sanan "direktiivin" jälkeen sanat "tai asetuksen".
- 9) Lisätään liitteessä VII olevaan 5 kohtaan ilmauksen "muuttava direktiivi" jälkeen sanat "tai asetus".
- 10) Korvataan liitteessä XI olevassa lisäyksessä 1 olevan taulukon 2 kohta ja taulukon otsikko seuraavasti:

"Kohta	Kohde:	Direktiivin/asetuksen numero	$M_1 \leq 2\,500$ (¹) kg	$M_1 > 2\,500$ (¹) kg	M_2	M_3
2	Päästöt/Tiedonsaanti	.../.../EY (EY) N:o .../...	Q	G+Q	G+Q"	

- 11) Poistetaan liitteen XI lisäyksessä 1 olevan taulukon 11 ja 39 kohta.
- 12) Korvataan liitteessä XI olevassa lisäyksessä 2 taulukon 2 kohta ja taulukon otsikko seuraavasti:

"Kohta	Kohde	Direktiivin/asetuksen numero	M_1	M_2	M_3	N_1	N_2	N_3	O_1	O_2	O_3	O_4
2	Päästöt/Tiedonsaanti	.../.../EY (EY) N:o .../...	A	A		A	A"					

- 13) Poistetaan liitteen XI lisäyksessä 2 olevan taulukon 11 ja 39 kohta.
- 14) Korvataan liitteessä XI olevassa lisäyksessä 3 olevan taulukon 2 kohta ja taulukon otsikko seuraavasti:

"Kohta	Kohde	Direktiivin/asetuksen numero	M_2	M_3	N_1	N_2	N_3	O_1	O_2	O_3	O_4
2	Päästöt/Tiedonsaanti	.../.../EY (EY) N:o .../...	Q		Q	Q"					

- 15) Poistetaan liitteen XI lisäyksessä 3 oleva 11 kohta.
- 16) Korvataan liitteessä XI olevassa lisäyksessä 4 olevan taulukon 2 kohta ja taulukon otsikko seuraavasti:

"Kohta	Kohde	Direktiivin/asetuksen numero	N-luokan ajoneuvonosturi
2	Päästöt/Tiedonsaanti	.../.../EY (EY) N:o .../...	N/A"

- 17) Poistetaan liitteen XI lisäyksessä 4 olevan taulukon 11 kohta.

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS (EY) N:o 716/2007,

annettu 20 päivänä kesäkuuta 2007,

ulkomaisten osakkuus- ja tytäryhtiöiden rakennetta ja toimintaa koskevista yhteisön tilastoista

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 285 artiklan 1 kohdan,

ottavat huomioon komission ehdotuksen,

ottavat huomioon Euroopan keskuspankin lausunnon ⁽¹⁾,

noudattavat perustamissopimuksen 251 artiklassa määrättyä menettelyä ⁽²⁾,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Ulkomaisten osakkuus- ja tytäryhtiöiden rakennetta ja toimintaa koko taloudessa koskevat säännölliset ja korkealaatuiset tilastot ovat olennaisen tärkeitä, jotta ulkomaisessa määräysvallassa olevien yritysten vaikutusta koko Euroopan talouteen voitaisiin riittävällä tavalla arvioida. Tämä helpottaisi myös sisämarkkinoiden toiminnan tehokkuuden ja globalisaation yhteydessä tapahtuvan talouksien vähittäisen yhdentymisen seuranta. Monikansalliset yritykset ovat tässä yhteydessä merkittävämpiä, mutta ulkomainen määräysvalta voi koskea myös pieniä ja keskisuuria yrityksiä.
- (2) Palvelukaupan yleissopimuksen (GATS) ja teollis- ja tekijänoikeuksien kaupan liittyvistä näkökohdista tehdyn sopimuksen (TRIPS) täytäntöönpanon ja uudelleentarkastelun sekä tulevia sopimuksia koskevien parhaillaan ja tulevaisuudessa käytävien neuvottelujen tueksi tarvitaan asiaan liittyvää tilastotietoa.
- (3) Ulkomaisia osakkuus- ja tytäryhtiöitä koskevia tilastoja, joilla mitataan ulkomaisen määräysvallan suoria ja epäsuoria vaikutuksia tiettyjen maiden ja toimialojen työllisyyteen, palkkoihin ja tuottavuuteen, tarvitaan valmisteltaessa talous-, kilpailu-, yritys- ja tutkimuspolitiikkaa sekä tekniseen kehitykseen ja työllisyyteen liittyvää politiikkaa markkinoiden vapauttamisprosessin yhteydessä.
- (4) Yhteisön nykyisen lainsäädännön nojalla tuotettu tai eri jäsenvaltioissa saatavilla oleva tieto on riittämätöntä tai tarkoitukseen sopimatonta tai se ei ole riittävän vertailukelpoista ollakseen luotettava perusta komission työlle.
- (5) Asetuksella (EY) N:o 184/2005 ⁽³⁾ vahvistetaan yhteinen kehys maksutasetta, kansainvälistä palvelukauppaa ja suoria ulkomaisia sijoituksia koskevien yhteisön tilastojen tuottamiseksi. Maksutasetilatot kattavat vain osittain palvelukaupan yleissopimukseen (GATS) sisältyvät tiedot, joten ulkomaisia osakkuus- ja tytäryhtiöitä koskevien yksityiskohtaisten tilastojen säännöllinen tuottaminen on olennaisen tärkeää.
- (6) Yritystoiminnan rakennetilastoista 20 päivänä joulukuuta 1996 annetussa neuvoston asetuksessa (EY, Euratom) N:o 58/97 ⁽⁴⁾ ja tilastoyksiköistä yhteisön tuotantojärjestelmän havainnointia ja analyysia varten 15 päivänä maaliskuuta 1993 annetussa neuvoston asetuksessa (ETY) N:o 696/93 ⁽⁵⁾ vahvistetaan yhteinen kehys yhteisössä toimivien yritysten rakennetta ja toimintoja koskevien yhteisön tilastojen keruuta, laatimista, toimittamista ja arviointia varten.
- (7) Tilinpidon kokoaminen Euroopan kansantalouden tilinpito- ja aluetilinpitäjärjestelmästä yhteisössä 25 päivänä kesäkuuta 1996 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2223/96 ⁽⁶⁾ mukaisesti edellyttää vertailukelpoisia, kattavia ja luotettavia yritystilastoja ulkomaisista osakkuus- ja tytäryhtiöistä.
- (8) Kansainvälisen palvelukaupan tilastoja koskevassa Yhdistyneiden Kansakuntien käsikirjassa, Kansainvälisen valuuttarahaston maksutasekäsikirjassa (5. painos) ja Taloudellisen yhteistyön ja kehityksen järjestön suorien ulkomaisten sijoitusten kiinnityspistemääritelmässä määritellään yleiset säännöt, joiden mukaan ulkomaisia osakkuus- ja tytäryhtiöitä koskevat tilastot on kerättävä.

⁽¹⁾ EUVL C 144, 14.6.2005, s. 14.

⁽²⁾ Euroopan parlamentin lausunto, annettu 12. joulukuuta 2006 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä), ja neuvoston päätös, tehty 25. toukokuuta 2007.

⁽³⁾ EUVL L 35, 8.2.2005, s. 23, asetus sellaisena kuin se on muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 602/2006 (EUVL L 106, 19.4.2006, s. 10).

⁽⁴⁾ EYVL L 14, 17.1.1997, s. 1, asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EY) N:o 1893/2006 (EUVL L 393, 30.12.2006, s. 1).

⁽⁵⁾ EYVL L 76, 30.3.1993, s. 1, asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EY) N:o 1882/2003 (EUVL L 284, 31.10.2003, s. 1).

⁽⁶⁾ EYVL L 310, 30.11.1996, s. 1, asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EY) N:o 1267/2003 (EUVL L 180, 18.7.2003, s. 1).

(9) Yhteisön tilastojen tuottamiseen sovelletaan yhteisön tilastoista 17 päivänä helmikuuta 1997 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 322/97 ⁽¹⁾ säännöksiä.

(10) Jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla toteuttaa tämän asetuksen tavoitetta, joka on ulkomaisia osakkuus- ja tytäryhtiöitä koskevien vertailukelpoisten tilastojen tuottaminen, vaan se voidaan toiminnan laajuuden ja vaikutuksen takia saavuttaa paremmin yhteisön tasolla, joten yhteisö voi toteuttaa toimenpiteitä perustamissopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä asetuksessa ei ylitetä sitä, mikä on tämän tavoitteen saavuttamiseksi tarpeen.

(11) Tämän asetuksen täytäntöönpanemiseksi tarvittavista toimenpiteistä olisi päätettävä menettelystä komissiolle siirrettyä täytäntöönpanovaltaa käytettäessä 28 päivänä kesäkuuta 1999 tehdyn neuvoston päätöksen 1999/468/EY ⁽²⁾ mukaisesti.

(12) Komissiolle olisi erityisesti siirrettävä toimivalta mukauttaa liitteisiin I ja II sisältyvät määritelmät, liitteen III yksityiskohtaisuuden taso sekä sen perusteella liitteisiin I ja II tehtävät muutokset tarkoituksena panna täytäntöön koetutkimusten tulokset ja määritellä asianmukaiset yhteiset laatustandardit sekä laaturaporttien sisältö ja ajoitus. Koska nämä toimenpiteet ovat laajakantoisia ja niiden tarkoituksena on muuttaa tämän asetuksen muita kuin keskeisiä osia tai täydentää tätä asetusta lisäämällä siihen uusia muita kuin keskeisiä osia, niistä olisi päätettävä päätöksen 1999/468/EY 5 a artiklassa säädettyä valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen.

(13) Asiassa on kuultu neuvoston päätöksellä 89/382/ETY, Euratom ⁽³⁾ perustettua tilasto-ohjelmakomiteaa ja neuvoston päätöksellä 2006/856/EY ⁽⁴⁾ perustettua rahoitus- ja maksuasetilastokomiteaa,

OVAT ANTANEET TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Kohde

Tässä asetuksessa vahvistetaan yhteinen kehys ulkomaisten osakkuus- ja tytäryhtiöiden rakennetta ja toimintoja koskevien yhteisön tilastojen tuottamista varten.

⁽¹⁾ EYVL L 52, 22.2.1997, s. 1, asetus sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella (EY) N:o 1882/2003.

⁽²⁾ EYVL L 184, 17.7.1999, s. 23, päätös sellaisena kuin se on muutettuna päätöksellä 2006/512/EY (EUVL L 200, 22.7.2006, s. 11).

⁽³⁾ EYVL L 181, 28.6.1989, s. 47.

⁽⁴⁾ EUVL L 332, 30.11.2006, s. 21.

2 artikla

Määritelmät

Tässä asetuksessa tarkoitetaan

- a) 'ulkomaisella osakkuus- ja tytäryhtiöllä' tietoja keräävässä maassa sijaitsevaa yritystä, johon tämän maan ulkopuolella sijaitsevalla institutionaalisella yksiköllä on määräysvaltaa, tai tietoja keräävän maan ulkopuolella sijaitsevaa yritystä, johon tietoja keräävässä maassa sijaitsevalla yrityksellä on määräysvaltaa;
- b) 'määräysvallalla' mahdollisuutta päättää yrityksen yleisestä politiikasta valitsemalla tarpeen mukaan sopivia johtajia. Yrityksen A katsotaan tässä yhteydessä olevan institutionaalisen yksikön B määräysvallassa, jos B:llä on määräysvallassaan – suoraan tai epäsuorasti – yli puolet osakkaiden äänioikeudesta tai yli puolet osakkeista;
- c) 'ulkomaisella määräysvallalla' sitä, että institutionaalisella yksiköllä on määräysvaltaa toisessa maassa sijaitsevaan institutionaaliseen yksikköön nähden;
- d) 'sivuliikkeillä' paikallisia yksiköitä, jotka eivät ole erillisiä oikeushenkilöitä ja jotka ovat riippuvaisia ulkomaisessa määräysvallassa olevista yrityksistä. Niitä kohdellaan asetuksen (ETY) N:o 696/93 liitteessä olevan III jakson B alajakson Selventäviä huomautuksia 3 kohdan f alakohdassa tarkoitettuina yritysmäisinä yhteisinä;
- e) 'ulkomaaisia osakkuus- ja tytäryhtiöitä koskevilla tilastoilla' ulkomaisten osakkuus- ja tytäryhtiöiden kokonaistoimintaa kuvaavia tilastoja;
- f) 'ulkomaisten yritysten kyseisessä maassa sijaitsevien osakkuus- ja tytäryhtiöiden liiketoimintaa koskevilla tilastoilla' tietoja keräävässä maassa sijaitsevien ulkomaisten osakkuus- ja tytäryhtiöiden toimintaa kuvaavia tilastoja;
- g) 'kotimaisten yritysten ulkomailla sijaitsevien osakkuus- ja tytäryhtiöiden liiketoimintaa koskevilla tilastoilla' tietoja keräävässä maassa sijaitsevien institutionaalisten yksiköiden määräysvallassa olevien ulkomailla sijaitsevien osakkuus- ja tytäryhtiöiden toimintaa kuvaavia tilastoja;
- h) 'ulkomaisessa osakkuus- ja tytäryhtiössä lopullista määräysvaltaa käyttävällä institutionaalisella yksiköllä' institutionaalista yksikköä, joka on ylimpänä ulkomaisen osakkuus- ja tytäryhtiön määräysvaltaketjussa ja joka ei ole minkään muun institutionaalisen yksikön määräysvallassa;
- i) 'yrityksellä', 'paikallisella yksiköllä' ja 'institutionaalisella yksiköllä' samaa kuin asetuksessa (ETY) N:o 696/93.

3 artikla

Tietojen toimittaminen

Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle (Eurostatille) ulkomaisia osakkuus- ja tytäryhtiöitä koskevat tiedot liitteissä I, II ja III tarkoitettujen ominaisuustietojen, toimialan ja maantieteellisen erittelyn mukaisesti.

4 artikla

Tietolähteet

1. Jäsenvaltioiden on kerättävä tässä asetuksessa vaaditut tiedot kaikista sopiviksi ja asianmukaisiksi katsomistaan lähteistä, kuitenkin niin, että ne täyttävät 6 artiklassa tarkoitettua laatua koskevat edellytykset.

2. Luonnollisten ja oikeushenkilöiden, joita pyydetään toimittamaan tietoja, on vastatessaan noudatettava määräaikoja ja määritelmiä, jotka jäsenvaltioiden tiedonkeruusta vastaavat kansalliset laitokset tämän asetuksen mukaisesti asettavat.

3. Jos vaadittavia tietoja ei voida kohtuullisin kustannuksin kerätä, voidaan toimittaa parhaat mahdolliset estimaatit, nollarvot mukaan lukien.

5 artikla

Koetutkimukset

1. Komissio laatii ohjelman koetutkimuksille, joita asetuksen (EY) N:o 322/97 2 artiklassa tarkoitettujen kansallisten viranomaisten tehtävä vapaaehtoisesti ulkomaisten yritysten kyseisessä maassa ja kotimaisten yritysten ulkomailla sijaitsevia osakkuus- ja tytäryhtiöitä koskevien tilastojen lisämuutujista ja erittelyistä.

2. Koetutkimuksilla arvioidaan tiedonkeruun asianmukaisuutta ja toteutettavuutta ottamalla huomioon tietojen saatavuudesta koitua hyöty suhteessa tilastojärjestelmän kustannuksiin ja yrityksille aiheutuviin rasitteisiin.

3. Koetutkimuksia koskeva komission ohjelma on liitteen I ja II mukainen.

4. Koetutkimusten tulosten perusteella komissio toteuttaa tarvittavat ulkomaisten yritysten kyseisessä maassa ja kotimaisten yritysten ulkomailla sijaitsevia osakkuus- ja tytäryhtiöitä koskevien tilastojen täytäntöönpanotoimenpiteet 10 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen.

5. Koetutkimukset on saatettava loppuun viimeistään 19 päivänä heinäkuuta 2010.

6 artikla

Laatustandardit ja kertomukset

1. Jäsenvaltioiden on ryhdyttävä kaikkiin tarvittaviin toimenpiteisiin sen varmistamiseksi, että toimitettujen tietojen laatu vastaa yhteisiä laatustandardeja.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle (Eurostatille) selvitys toimitettujen tietojen laadusta, jäljempänä 'laatuselvitykset'.

3. Komissio tarkentaa yhteiset laatustandardit sekä laatuselvitysten sisällön ja ajoituksen 10 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen.

4. Komissio arvioi toimitettujen tietojen laadun.

7 artikla

Suosituskäsi kirja

Komissio julkaisee jäsenvaltioiden kanssa yhteistyössä suosituskäsi kirjan, joka sisältää tarvittavat määritelmät ja lisäohjeita tämän asetuksen nojalla tuotettavista yhteisön tilastoista.

8 artikla

Aikataulu ja poikkeukset

1. Jäsenvaltiot keräävät tiedot liitteiden I ja II mukaisen täytäntöönpanoaikataulun mukaisesti.

2. Komissio voi 10 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua sääntelymenettelyä noudattaen myöntää jäsenvaltioille rajoitetuksi ajaksi poikkeuksia tämän asetuksen säännöksistä siirtymäaikana, joka voi olla enintään neljä vuotta liitteissä I ja II tarkoitettua ensimmäisestä viitevuodesta, jos jäsenvaltioiden kansallisiin järjestelmiin on tehtävä suuria mukautuksia.

9 artikla

Täytäntöönpanotoimenpiteet

1. Seuraavat tämän asetuksen täytäntöönpanoa koskevat toimenpiteet hyväksytään 10 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua sääntelymenettelyä noudattaen:

a) toimenpiteet, joilla luodaan sopiva formaatti ja menettely jäsenvaltioiden tulosten lähettämistä varten;

ja

b) toimenpiteet, joilla myönnetään 8 artiklan 2 kohdan mukaisesti jäsenvaltioille poikkeuksia, mukaan lukien koetutkimusten jälkeen asetettavia uusia vaatimuksia koskevat poikkeukset, jos jäsenvaltioiden kansallisiin järjestelmiin on tehtävä suuria mukautuksia.

2. Seuraavat toimenpiteet, joilla muutetaan tämän asetuksen muita kuin keskeisiä osia myös täydentämällä sitä lisäämällä uusia muita kuin keskeisiä osia, hyväksytään 10 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen:

- a) toimenpiteet, joilla mukautetaan liitteissä I ja II olevia määritelmiä, liitteessä III lueteltua yksityiskohtaisuuden tasoa ja liitteitä I ja II kaikkien näistä johtuvien muutosten huomioon ottamiseksi;
- b) toimenpiteet, joilla pannaan koetutkimusten tulokset täytäntöön 5 artiklan 4 kohdan mukaisesti;
- c) toimenpiteet, joilla määritellään asianmukaiset yhteiset laatustandardit sekä laatuselvitysten sisältö ja ajoitus 6 artiklan 3 kohdan mukaisesti.

3. Erityisesti on otettava huomioon periaate, jonka mukaan tällaisten toimenpiteiden hyötyjen on oltava niiden kustannuksia merkittävämpiä, ja periaate, jonka mukaan jäsenvaltioille tai yrityksille aiheutuvien taloudellisten lisärasitteiden on pysyttävä kohtuullisina.

10 artikla

Komitea

1. Komissiota avustaa tilasto-ohjelmakomitea, jäljempänä 'komitea'.

2. Jos tähän kohtaan viitataan, sovelletaan päätöksen 1999/468/EY 5 ja 7 artiklaa ottaen huomioon mainitun päätöksen 8 artiklan säännökset.

Päätöksen 1999/468/EY 5 artiklan 6 kohdassa tarkoitettu määräaika vahvistetaan kolmeksi kuukaudeksi.

3. Jos tähän kohtaan viitataan, sovelletaan päätöksen 1999/468/EY 5 a artiklan 1–4 kohtaa ja 7 artiklaa ottaen huomioon mainitun päätöksen 8 artiklan säännökset.

4. Euroopan keskuspankki ja kansalliset keskuspankit voivat osallistua komitean kokouksiin tarkkailijoina.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Strasbourgissa 20 päivänä kesäkuuta 2007.

Euroopan parlamentin puolesta
Puhemies
H.-G. PÖTTERING

Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja
G. GLOSER

11 artikla

Yhteistyö raha-, rahoitus- ja maksutasetilastokomitean kanssa

Tämän asetuksen täytäntöönpanossa komissio pyytää raha-, rahoitus- ja maksutasetilastokomitean lausuntoa kaikista mainitun komitean toimivaltaan kuuluvista toimenpiteistä, erityisesti kaikista toimenpiteistä, jotka koskevat tietojen keräämisessä ja tilastollisessa käsittelyssä sekä tulosten käsittelyssä ja toimittamisessa tapahtuvaa mukauttamista taloudelliseen ja tekniseen kehitykseen.

12 artikla

Täytäntöönpanokertomus

Komissio antaa viimeistään 19 päivänä heinäkuuta 2012 Euroopan parlamentille ja neuvostolle tämän asetuksen täytäntöönpanoa koskevan kertomuksen. Kertomuksessa erityisesti

- a) arvioidaan tuotettujen tilastojen laatu;
 - b) arvioidaan tuotettujen tilastojen ansiosta yhteisölle, jäsenvaltioille sekä tilastotietojen toimittajille ja käyttäjille koituneet hyödyt suhteessa kustannuksiin;
 - c) arvioidaan koetutkimusten edistymistä ja täytäntöönpanoa;
- ja
- d) yksilöidään alat, joilla tilastoja voidaan parantaa, ja muutokset, joita pidetään saatujen tulosten ja niihin liittyvien kustannusten perusteella tarpeellisina.

13 artikla

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

LIITE I

YHTEINEN MODUULI ULKOMAISTEN YRITYSTEN KYSEISESSÄ MAASSA SIJAITSEVIEN OSAKKUUS- JA TYTÄRYHTIÖIDEN LIIKETOIMINTAA KOSKEVISTA TILASTOISTA

1 JAKSO

Tilastoyksikkö

Tilastoyksiköitä ovat kaikki yritykset ja kaikki sivuliikkeet, jotka ovat 2 artiklan määritelmän mukaisesti ulkomaisessa määräysvallassa.

2 JAKSO

Ominaisuustiedot

Seuraavat yritystoiminnan rakennetilastoja varten vahvistetuista ominaisuustietojen määritelmistä 17 päivänä joulukuuta 1998 annetussa komission asetuksessa (EY) N:o 2700/98 ⁽¹⁾ määritellyt ominaisuustiedot kerätään:

Koodi	Otsake
11 11 0	Yritysten lukumäärä
12 11 0	Liikevaihto
12 12 0	Tuotannon arvo
12 15 0	Arvonlisäys tuotannontekijähintaan
13 11 0	Tavaroiden ja palvelujen ostot yhteensä
13 12 0	Sellaisinaan jälleenmyytäväksi hankittujen tavaroiden ja palvelujen ostot yhteensä
13 31 0	Henkilöstömenot
15 11 0	Bruttoinvestoinnit aineelliseen käyttöomaisuuteen
16 11 0	Työhön osallistuvien lukumäärä
22 11 0	Yrityksen sisäiset tutkimus- ja kehittämiskustannukset yhteensä ^(*)
22 12 0	Tutkimus- ja kehittämishenkilöstön lukumäärä yhteensä ^(*)

^(*) Muuttujat 22 11 0 ja 22 12 0 ilmoitetaan joka toinen vuosi. Jos kokonaisliikevaihto tai palkatun henkilöstön lukumäärä NACE Rev 1.1:n pääluokkien C–F jollain kaksinumeroisella on jossain jäsenvaltiossa alle yksi prosenttia yhteisön kokonaismäärästä, ominaisuustietoihin 22 11 0 ja 22 12 0 liittyviä, tämän asetuksen edellyttämiä tilastoja varten tarvittavia tietoja, ei tarvitse kerätä.

Jos Työhön osallistuvien lukumäärää ei ole saatavilla, kerätään sen sijaan Palkatun henkilöstön lukumäärä (koodi 16 13 0).

Muuttujat Yrityksen sisäiset tutkimus- ja kehittämiskustannukset yhteensä (koodi 22 11 0) ja Tutkimus- ja kehittämishenkilöstön lukumäärä yhteensä (koodi 22 12 0) kerätään ainoastaan NACE:n pääluokista C, D, E ja F.

NACE:n pääluokasta J kerätään ainoastaan Yritysten lukumäärä, Liikevaihto ⁽²⁾ sekä Työhön osallistuvien lukumäärä (tai vaihtoehtoisesti palkatun henkilöstön lukumäärä).

3 JAKSO

Yksityiskohtaisuus

Tiedot toimitetaan käsitteen ”ulkomaisessa osakkuus- ja tytäryhtiössä lopullista määräysvaltaa käyttävä institutionaalinen yksikkö” mukaisesti maantieteellisen erittelyn tasolta 2-IN yhdistettynä toimintakohtaisen erittelyn tasoon 3 liitteen III mukaisesti sekä maantieteellisen erittelyn tasolta 3 yhdistettynä yritystoimintaan.

⁽¹⁾ EYVL L 344, 18.12.1998, s. 49, asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1670/2003 (EUVL L 244, 29.9.2003, s. 74).

⁽²⁾ NACE Rev. 1.1:n kaksinumeroisella 65 liikevaihto korvataan tuotannon arvolla.

4 JAKSO

Ensimmäinen viitevuosi ja tilastojakso

1. Ensimmäinen viitevuosi, jolta vuositilastot kerätään, on kalenterivuosi, jona tämä asetus tulee voimaan.
2. Jäsenvaltiot toimittavat tiedot jokaiselta kalenterivuodelta sen jälkeen.
3. Ensimmäinen viitevuosi, jolta muuttujat Yrityksen sisäiset tutkimus- ja kehittämiskustannukset yhteensä (koodi 22 11 0) sekä Tutkimus- ja kehittämishenkilöstön lukumäärä yhteensä (koodi 22 12 0) kerätään, on vuosi 2007.

5 JAKSO

Tulosten toimittaminen

Tulokset toimitetaan 20 kuukauden kuluessa viitevuoden päättymisestä.

6 JAKSO

Kertomukset ja koetutkimukset

1. Jäsenvaltiot toimittavat komissiolle kertomuksen tätä yhteistä moduulia varten kerättävän tilastotiedon määritelmästä, rakenteesta ja saatavuudesta.
2. Komissio käynnistää tämän liitteen yksityiskohtaisuuden tason mukaiset koetutkimukset, jotka asetuksen (EY) N:o 322/97 2 artiklassa tarkoitetut kansalliset viranomaiset toteuttavat tämän asetuksen 5 artiklan mukaisesti.
3. Koetutkimuksilla arvioidaan tietojen hankkimisen toteutettavuutta ottamalla huomioon tietojen saatavuudesta koitua hyöty suhteessa niiden keräämisestä aiheutuviin kustannuksiin ja yrityksille aiheutuviin rasitteisiin.
4. Koetutkimukset tehdään seuraavien ominaisuustietojen osalta:

Koodi	Otsake
	Tavaroiden ja palvelujen vienti
	Tavaroiden ja palvelujen tuonti
	Yrityksryhmän sisäinen tavaroiden ja palvelujen vienti
	Yrityksryhmän sisäinen tavaroiden ja palvelujen tuonti

Vienti, tuonti sekä yritysryhmän sisäinen vienti ja tuonti jaetaan tavaroihin ja palveluihin.

5. Koetutkimukset tehdään myös tiedonkeruun toteutettavuuden arvioimiseksi NACE:n pääluokkien M, N ja O toimialoilta sekä muuttujien Yrityksen sisäiset tutkimus- ja kehittämiskustannukset yhteensä (koodi 22 11 0) sekä Tutkimus- ja kehittämishenkilöstön lukumäärä yhteensä (koodi 22 12 0) keruusta NACEn pääluokkien G, H, I, K, M, N ja O toimialoilta. Koetutkimuksia tehdään myös tietojen erittelystä kokoluokkiin pääluokan 2 mukaan Työhön osallistuvien lukumääränä mitattuna, jotta tällaisen erittelyn merkitystä, toteutettavuutta ja kustannuksia voidaan arvioida.

LIITE II

YHTEINEN MODUULI KOTIMAISTEN YRITYSTEN ULKOMAILLA SIJAITSEVIEN OSAKKUUS- JA TYTÄRYHTIÖIDEN LIIKETOIMINTAA KOSKEVISTA TILASTOISTA

1 JAKSO

Tilastoyksikkö

Tilastoyksiköitä ovat kaikki ulkomailla sijaitsevat yritykset ja sivuliikkeet, jotka ovat 2 artiklan määritelmien mukaisesti sellaisen institutionaalisen yksikön määräysvallassa, joka sijaitsee tietoja keräävässä maassa.

2 JAKSO

Ominaisuustiedot

Kerätään asetuksen (EY) N:o 2700/98 liitteessä määritellyt seuraavat ominaisuustiedot:

Koodi	Nimi
12 11 0	Liikevaihto
16 11 0	Työhön osallistuvien lukumäärä
11 11 0	Yritysten lukumäärä

Jos Työhön osallistuvien lukumäärää ei ole saatavilla, kerätään sen sijaan Palkatun henkilöstön lukumäärä (koodi 16 13 0).

3 JAKSO

Yksityiskohtaisuus

Tiedot toimitetaan ulkomaisen osakkuus- tai tytäryhtiön yksityiskohtaisten sijaintimaata koskevien tai toimintakohtaisten tasojen mukaisesti eriteltyinä liitteen III mukaisesti. Sijaintimaata koskeva toimintakohtainen taso yhdistetään seuraavasti:

- Maantieteellisen erittelyn taso 1 ja toimintakohtaisen erittelyn taso 2.
- Maantieteellisen erittelyn taso 2-OUT ja toimintakohtaisen erittelyn taso 1.
- Maantieteellisen erittelyn taso 3 ja ainoastaan kokonaistoimintaa koskevat tiedot.

4 JAKSO

Ensimmäinen viitevuosi ja tilastojakso

1. Ensimmäinen viitevuosi, jolta vuositilastot kerätään, on kalenterivuosi, jona tämä asetus tulee voimaan.
2. Jäsenvaltiot toimittavat tiedot jokaiselta kalenterivuodelta sen jälkeen.

5 JAKSO

Tulosten toimittaminen

Tulokset toimitetaan 20 kuukauden kuluessa viitevuoden päättymisestä.

6 JAKSO

Kertomukset ja koetutkimukset

1. Jäsenvaltiot toimittavat komissiolle kertomuksen tätä yhteistä moduulia varten kerättävän tilastotiedon määritelmästä, rakenteesta ja saatavuudesta.
2. Komissio käynnistää tämän liitteen yksityiskohtaisuuden tason mukaiset koetutkimukset, jotka asetuksen (EY) N:o 322/97 2 artiklassa tarkoitetut kansalliset viranomaiset toteuttavat tämän asetuksen 5 artiklan mukaisesti.
3. Koetutkimuksilla arvioidaan tietojen hankkimisen merkitystä ja toteutettavuutta ottamalla huomioon tietojen saatavuudesta koitua hyöty suhteessa niiden keräämisestä aiheutuviin kustannuksiin ja yrityksille aiheutuviin rasitteisiin.
4. Koetutkimukset toteutetaan seuraavista ominaisuuksista:

Koodi	Nimi
13 31 0	Henkilöstömenot
	Tavaroiden ja palvelujen vienti
	Tavaroiden ja palvelujen tuonti
	Yritysryhmän sisäinen tavaroiden ja palvelujen vienti
	Yritysryhmän sisäinen tavaroiden ja palvelujen tuonti
12 15 0	Arvonlisäys tuotannontekijähintaan
15 11 0	Bruttoinvestoinnit aineelliseen käyttöomaisuuteen

LIITE III

YKSITYISKOHTAISET MAANTIETEELLISET JA TOIMINTAKOHTAISET TASOT

Maantieteellisen erittelyn tasot	Taso 1		Taso 2-OUT (Taso 1 + 24 maata)
V2	EU-27:n ulkopuoliset maat	V2	EU-27:n ulkopuoliset maat
		IS	Islanti
		LI	Liechtenstein
		NO	Norja
CH	Sveitsi	CH	Sveitsi
		HR	Kroatia
RU	Venäjän federaatio	RU	Venäjän federaatio
		TR	Turkki
		EG	Egypti
		MA	Marokko
		NG	Nigeria
		ZA	Etelä-Afrikka
CA	Kanada	CA	Kanada
US	Yhdysvallat	US	Yhdysvallat
		MX	Meksiko
		AR	Argentiina
BR	Brasilia	BR	Brasilia
		CL	Chile
		UY	Uruguay
		VE	Venezuela
		IL	Israel
CN	Kiina	CN	Kiina
HK	Hongkong	HK	Hongkong
IN	Intia	IN	Intia
		ID	Indonesia
JP	Japani	JP	Japani
		KR	Etelä-Korea
		MY	Malesia
		PH	Filippiinit
		SG	Singapore
		TW	Taiwan
		TH	Thaimaa
		AU	Australia
		NZ	Uusi-Seelanti
Z8	EU-27:n ulkopuoliset maat, erittelemättä	Z8	EU-27:n ulkopuoliset maat, erittelemättä
C4	Offshore-rahoituskeskukset	C4	Offshore-rahoituskeskukset
Z7	Ulkomaisessa osakkuus- ja tytäryhtiössä lopullista määräysvaltaa käyttävien institutionaalisten yksiköiden (UCI) (*) määräysvalta jaettu useamman kuin yhden jäsenvaltion kesken.	Z7	Ulkomaisessa osakkuus- ja tytäryhtiössä lopullista määräysvaltaa käyttävien institutionaalisten yksiköiden (UCI) (*) määräysvalta jaettu useamman kuin yhden jäsenvaltion kesken.

(*) Ulkomaisessa osakkuus- ja tytäryhtiössä lopullista määräysvaltaa käyttävä institutionaalinen yksikkö.

Taso 2-IN

A1	Maailma yhteensä (kaikki yksiköt tietoja keräävä maa mukaan luettuna)
Z9	Muu maailma (tietoja keräävä maa poisluettuna)
A2	Tietoja keräävän maan määräysvallassa
V1	EU-27 (EU-27:n sisällä) tietoja keräävä maa poisluettuna
BE	Belgia
BG	Bulgaria
CZ	Tšekki
DK	Tanska
DE	Saksa
EE	Viro
IE	Irlanti
GR	Kreikka
ES	Espanja
FR	Ranska
IT	Italia
CY	Kypros
LV	Latvia
LT	Liettua
LU	Luxemburg
HU	Unkari
MT	Malta
NL	Alankomaat
AT	Itävalta
PL	Puola
PT	Portugali
RO	Romania
SI	Slovenia
SK	Slovakia
FI	Suomi
SE	Ruotsi
UK	Yhdistynyt kuningaskunta
Z7	UCI:den (*) määräysvalta jaettu tasan useamman kuin yhden jäsenvaltion kesken.
V2	EU-27:n ulkopuoliset maat
AU	Australia
CA	Kanada
CH	Sveitsi
CN	Kiina
HK	Hongkong
IL	Israel
IS	Islanti
JP	Japani
LI	Liechtenstein
NO	Norja
NZ	Uusi-Seelanti
RU	Venäjän federaatio
TR	Turkki
US	Yhdysvallat
C4	Offshore-rahoituskeskukset
Z8	EU27:n ulkopuoliset maat, erittelemättä

(*) Ulkomaisessa osakkuus- ja tytäryhtiössä lopullista määräysvaltaa käyttävä institutionaalinen yksikkö.

Taso 3

AD	Andorra	EE	Viro (*)	KZ	Kazakstan	QA	Qatar
AE	Arabiemiirikunnat	EG	Egypti	LA	Laos	RO	Romania (*)
AF	Afganistan	ER	Eritrea	LB	Libanon	RS	Serbia
AG	Antigua ja Barbuda	ES	Espanja (*)	LC	Saint Lucia	RU	Venäjän federaatio
AI	Anguilla	ET	Etiopia	LI	Liechtenstein	RW	Ruanda
AL	Albania	FI	Suomi (*)	LK	Sri Lanka	SA	Saudi-Arabia
AM	Armenia	FJ	Fidži	LR	Liberia	SB	Salomonsaaret
AN	Alankomaiden Antillit	FK	Falklandinsaaret	LS	Lesotho	SC	Seychellit
AO	Angola	FM	Mikronesia	LT	Liettua (*)	SD	Sudan
AQ	Antarktis	FO	Färsaaret	LU	Luxemburg (*)	SE	Ruotsi (*)
AR	Argentina	FR	Ranska (*)	LV	Latvia (*)	SG	Singapore
AS	Amerikan Samoa	GA	Gabon	LY	Libya	SH	Saint Helena
AT	Itävalta (*)	GD	Grenada	MA	Marokko	SI	Slovenia (*)
AU	Australia	GE	Georgia	MD	Moldova	SK	Slovakia (*)
AW	Aruba	GG	Guernsey	ME	Montenegro	SL	Sierra Leone
AZ	Azerbaidžan	GH	Ghana	MG	Madagaskar	SM	San Marino
BA	Bosnia ja Hertsegovina	GI	Gibraltar	MH	Marshallinsaaret	SN	Senegal
BB	Barbados	GLH	Grönlanti	MK ⁽¹⁾	entinen Jugoslavian tasavalta Makedonia	SO	Somalia
BD	Bangladesh	GL	Gambia	ML	Mali	SR	Suriname
BE	Belgia (*)	GN	Guinea	MM	Myanmar	ST	São Tomé ja Príncipe
BF	Burkina Faso	GQ	Päiväntasaajan Guinea	MN	Mongolia	SV	El Salvador
BG	Bulgaria (*)	GR	Kreikka (*)	MO	Macao	SY	Syyria
BH	Bahrain	GS	Etelä-Georgia ja Eteläiset Sandwichsaaret	MP	Pohjois-Mariaanit	SZ	Swazimaa
BI	Burundi	GT	Guatemala	MR	Mauritania	TC	Turks- ja Caicossaaret
BJ	Benin	GU	Guam	MS	Montserrat	TD	Tšad
BM	Bermuda	GW	Guinea-Bissau	MT	Malta (*)	TF	Ranskan eteläiset alueet
BN	Brunei	GY	Guyana	MU	Mauritius	TG	Togo
BO	Bolivia	HK	Hongkong	MV	Malediivit	TH	Thaimaa
BR	Brasilia	HM	Heard ja McDonaldinsaaret	MW	Malawi	TJ	Tadžikistan
BS	Bahama	HN	Honduras	MX	Meksiko	TK	Tokelau
BT	Bhutan	HR	Kroatia	MY	Malesia	TM	Turkmenistan
BV	Bouvet'nsaari	HT	Haiti	MZ	Mosambik	TN	Tunisia
BW	Botswana	HU	Unkari (*)	NA	Namibia	TO	Tonga

(¹) Väliaikainen koodi, jolla ei ole vaikutusta maan lopulliseen nimeen, joka otetaan käyttöön YK:ssa parhaillaan käytävien neuvottelujen päättyttyä.

BY	Valko-Venäjä	ID	Indonesia	NC	Uusi-Kaledonia	TP	Itä-Timor
BZ	Belize	IE	Irlanti (*)	NE	Niger	TR	Turkki
CA	Kanada	IL	Israel	NF	Norfolkinsaari	TT	Trinidad ja Tobago
CC	Kookossaaret	IM	Mansaari	NG	Nigeria	TV	Tuvalu
CD	Kongon demokraattinen tasavalta	IN	Intia	NI	Nicaragua	TW	Taiwan
CF	Keski-Afrikan tasavalta	IO	Brittiläinen Intian valtameren alue	NL	Alankomaat (*)	TZ	Tansania
CG	Kongo	IQ	Irak	NO	Norja	UA	Ukraina
CH	Sveitsi	IR	Iranin islamilainen tasavalta	NP	Nepal	UG	Uganda
CI	Norsunluurannikko	IS	Islanti	NR	Nauru	UK	Yhdistynyt kuningaskunta (*)
CK	Cookinsaaret	IT	Italia (*)	NU	Niuesaari	UM	Yhdysvaltain Tyynenmeren erillisaaret
CL	Chile	JE	Jersey	NZ	Uusi-Seelanti	US	Yhdysvallat
CM	Kamerun	JM	Jamaika	OM	Oman	UY	Uruguay
CN	Kiina	JO	Jordania	PA	Panama	UZ	Uzbekistan
CO	Kolumbia	JP	Japani	PE	Peru	VA	Pyhä istuin (Vatikaanivaltio)
CR	Costa-Rica	KE	Kenia	PF	Ranskan Polynesia	VC	Saint Vincent ja Grenadiinit
CU	Kuuba	KG	Kirgisistan	PG	Papua-Uusi-Guinea	VE	Venezuela
CV	Kap Verde	KH	Kambodža	PH	Filippiinit	VG	Brittiläiset Neitsytsaaret
CX	Joulusaari	KI	Kiribati	PK	Pakistan	VI	Yhdysvaltain Neitsytsaaret
CY	Kypros (*)	KM	Komorit	PL	Puola (*)	VN	Vietnam
CZ	Tšekki (*)	KN	Saint Kitts ja Nevis	PN	Pitcairn	VU	Vanuatu
DE	Saksa (*)	KP	Korean demokraattinen kansantasavalta	PS	Palestiinalaisalue, miehitetty	WF	Wallis ja Futura
DJ	Djibouti	KR	Korean tasavalta	PT	Portugali (*)	WS	Samoa
DK	Tanska (*)	KW	Kuwait	PW	Palau	YE	Jemen
DM	Dominica	KY	Caymansaaret	PY	Paraguay		
DO	Dominikaaninen tasavalta					ZA	Etelä-Afrikka
DZ	Algeria					ZM	Sambia
EC	Ecuador	Z8	EU-27:n ulkopuoliset maat, erittelemätön			ZW	Zimbabwe
A2	Tietoja keräävän maan määräysvallassa	Z7	UCI:den (**) määräysvalta jaettu tasan useamman kuin yhden jäsenvaltion kesken.				

(*) Vain IN.

(**) Ulkomaisessa osakkuus- ja tytäryhtiössä lopullista määräysvaltaa käyttävä institutionaalinen yksikkö.

Toimintakohtaisen erittelyn tasot

Taso 1	Taso 2	NACE rev. 1.1 (!)
KOKONAISTOIMINTA KAIVOS- JA LOUHOS- TEOLLISUUS	KOKONAISTOIMINTA KAIVOSTOIMINTA JA LOUHINTA josta: Öljyn ja kaasun tuotanto	Pääluokat C–O (ei L) Pääluokka C Kaksinumerotaso 11
TEOLLISUUS	TEOLLISUUS Elintarvikkeet Tekstiilit ja vaatteet Puutavara, julkaiseminen ja painaminen Tekstiilit + puutavaran tuottaminen YHTEENSÄ Öljytuotteiden jalostus ja muut käsittelyt Kemikaalien ja kemiallisten tuotteiden valmistus Kumi- ja muovituotteet	Pääluokka D Välitaso DA Välitaso DB Välitasot DD ja DE Kaksinumerotaso 23 Kaksinumerotaso 24 Kaksinumerotaso 25
Öljy, kemiallisten, kumi- ja muovituottei- den valmistus	Öljy-, kemiallisten, kumi- ja muovituotteiden valmistus YHTEENSÄ Metallituotteet Koneet ja laitteet Metallituotteet sekä koneet ja laitteet YHTEENSÄ	Välitaso DJ Kaksinumerotaso 29 Kaksinumerotaso 30 Kaksinumerotaso 32
Toimisto- ja tietokoneet, radio-, televisio- ja tietoliikennevälineet	Toimisto- ja tietokoneet Radio-, televisio- ja tietoliikennevälineet YHTEENSÄ Moottoriajoneuvot Muut kulkuneuvot	Kaksinumerotaso 34 Kaksinumerotaso 35
Ajoneuvot, muut kulkuneuvot	Ajoneuvot + muut kulkuneuvot YHTEENSÄ Teollisuustuotteet, muualle luokittelemattomat	
SÄHKÖ, KAASU JA VESI	SÄHKÖ, KAASU JA VESI	Pääluokka E
RAKENTAMINEN PALVELUT YHTEENSÄ	RAKENTAMINEN PALVELUT YHTEENSÄ	Pääluokka F
KAUPPA JA KORJAUSTOIMINTA	KAUPPA JA KORJAUSTOIMINTA Moottoriajoneuvojen ja moottoripyörien myynti, korjaus ja huolto; moottoriajoneuvojen polttoaineen vähittäismyynti Tukkukauppa ja agentuuri-toiminta, ei kuitenkaan moottoriajoneuvojen ja moottoripyörien kauppa Vähittäiskauppa, ei kuitenkaan moottoriajoneuvojen ja moottoripyörien kauppa; henkilökohtaisten ja kotitaloustavaroiden korjaus	Pääluokka G Kaksinumerotaso 50 Kaksinumerotaso 51 Kaksinumerotaso 52
HOTELLIT JA RAVINTOLAT	HOTELLIT JA RAVINTOLAT	Pääluokka H
KULJETUKSET, VARASTOINTI JA TIETOLIIKENNE	KULJETUKSET, VARASTOINTI JA TIETOLIIKENNE Kuljetus ja varastointi Maaliikenne; putkijohtokuljetus Vesiliikenne Ilmaliikenne Liikenteeseen liittyvä ja sitä avustava toiminta; matkatoimistotoiminta Posti- ja teleliikenne Posti- ja kuriiritoiminta Teleliikenne	Pääluokka I Kaksinumerotaso 60, 61, 62 ja 63 Kaksinumerotaso 60 Kaksinumerotaso 61 Kaksinumerotaso 62 Kaksinumerotaso 63 Kaksinumerotaso 64 Kolminumerotaso 64.1 Kolminumerotaso 64.2
RAHOITUKSEN VÄLITYS	RAHOITUKSEN VÄLITYS Rahoituksen välitys, ei kuitenkaan vakuutustoiminta Vakuutustoiminta, ei kuitenkaan pakollinen sosiaalivakuutus Rahoitusta tukeva toiminta KIINTEISTÖALAN TOIMINTA	Pääluokka J Kaksinumerotaso 65 Kaksinumerotaso 66 Kaksinumerotaso 67 Pääluokka K, kaksinumerotaso 70
	KONEIDEN JA LAITTEIDEN VUOKRAUS ILMAN KÄYTTÄJÄÄ SEKÄ HENKILÖKOHTAISTEN TAVAROIDEN JA KOTITALOUSTAVAROIDEN VUOKRAUS	Pääluokka K, kaksinumerotaso 71

Taso 1	Taso 2	
		NACE rev. 1.1 ⁽¹⁾
TIETOJENKÄSITTELY- JA SIIHEN LIITTYVÄ TOIMINTA TUTKIMUS- JA KEHITTÄMISTOIMINTA MUU LIIKE-ELÄMÄÄN LIITTYVÄ TOIMINTA	TIETOJENKÄSITTELY- JA SIIHEN LIITTYVÄ TOIMINTA	Pääluokka K, kaksinumero- merotaso 72
	TUTKIMUS- JA KEHITTÄMISTOIMINTA	Pääluokka K, kaksinu- merotaso 73
	MUU LIIKE-ELÄMÄÄN LIITTYVÄ TOIMINTA	Pääluokka K, kaksinu- merotaso 74
	Lakiasiat, laskentatoimi, markkinatutkimukset, konsulttitoiminta	Kolminumerotaso 74.1
	Lakiasiaintoiminta	Nelinumerotaso 74.11
	Laskentatoimi, kirjanpito ja tilintarkastus; veroneuvonta	Nelinumerotaso 74.12
	Markkina- ja mielipidetutkimukset	Nelinumerotaso 74.13
	Liikkeenjohdon konsulttitoiminta	Nelinumerotaso 74.14
	Holdingsyhtiöiden liikkeenjohto	Nelinumerotaso 74.15
	Arkkitehti- ja insinööritoiminta sekä muu tekninen toiminta	Kolminumerotaso 74.2
	Mainonta	Kolminumerotaso 74.4
	Liike-elämään liittyvä toiminta, muualle luokittelematon	Kolminumerotaso 74.3, 74.5, 74.6, 74.7 ja 74.8
	KOULUTUS	Pääluokka M
TERVEYDENHUOLTO JA SOSIAALITYÖ	Pääluokka N	
JÄTEVEDET JA JÄTEHUOLTO	Pääluokka O, kaksinu- merotaso 90	
JÄRJESTÖJEN TOIMINTA, MUUALLE LUOKITTELEMATON	Pääluokka O, kaksinu- merotaso 91	
VIRKISTYS-, KULTTUURI- JA URHEILUTOIMINTA	Pääluokka O, kaksinu- merotaso 92	
Elokuva-, radio-, televisio- ja muu viihdetoiminta	Kolminumerotaso 92.1, 92.2 ja 92.3	
Uutistoimistotoiminta	Kolminumerotaso 92.4	
Kirjastojen, arkistojen, museoiden ja muiden kulttuurilaitosten toiminta	Kolminumerotaso 92.5	
Urheilu- ja muu virkistystoiminta	Kolminumerotaso 92.6 ja 92.7	
MUU PALVELUTOIMINTA	Pääluokka O, kaksinu- merotaso 93	
MUUT PALVELUT		
Ei eritelty		

(¹) Neuvoston asetus (ETY) N:o 3037/90, annettu 9 päivänä lokakuuta 1990, Euroopan yhteisön tilastollisesta toimialaluokituksesta (EYVL L 293, 24.10.1990, s. 1), asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1893/2006.

Taso 3 (NACE Rev. 1.1)

Kohta	Pyydetty yksityiskohtainen taso
Yritystoiminta	Pääluokat C–K
Kaivos- ja louhusteollisuus	Pääluokka C
Teollisuus	Pääluokka D
	Kaikki välitasot DA–DN
	Kaikki kaksinumerotasot 15–37
	Aggregaatit:
	Korkea teknologia (HIT) 24.4, 30, 32, 33, 35.3
	Korkean keskitason teknologia (MHT) 24 paitsi 24.4, 29, 31, 34, 35.2, 35.4, 35.5
	Matalan keskitason teknologia (MLT) 23, 25–28, 35.1
	Matala teknologia (LOT) 15–22, 36, 37
Sähkö-, kaasu- ja vesihuolto	Pääluokka E
	Kaikki kaksinumerotasot (40–41)
Rakentaminen	Pääluokka F (Kaksinumerotaso 45)
	Kaikki kolminumerotasot (45.1–45.5)
Tukku- ja vähittäiskauppa; moottori-ajoneuvojen, moottoripyörien sekä henkilökohtaisten ja kotitaloustavaroiden korjaus	Pääluokka G
	Kaikki kaksinumerotasot (50–52)
	Kolminumerotasot 50.1 + 50.2 + 50.3, 50.4, 50.5, 51.1–51.9
	Kolminumerotasot 52.1–52.7
Hotellit ja ravintolat	Pääluokka H (kaksinumerotaso 55)
	Kolminumerotasot 55.1–55.5
Kuljetukset, varastointi ja tietoliikenne	Pääluokka I
	Kaikki kaksinumerotasot
	Kolminumerotasot 60.1, 60.2, 60.3, 63.1 + 63.2, 63.3, 63.4, 64.1, 64.2
Rahoituksen välitys	Pääluokka J
	Kaikki kaksinumerotasot
Kiinteistöalan toiminta, vuokraustoiminta sekä liiketoiminta	Pääluokka K
	Kaksinumerotaso 70
	Kaksinumerotaso 71, kolminumerotasot 71.1 + 71.2, 71.3 ja 71.4
	Kaksinumerotaso 72, kolminumerotasot 72.1–72.6
	Kaksinumerotaso 73
	Kaksinumerotaso 74, aggregaatit 74.1–74.4 ja 74.5–74.8

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS (EY) N:o 717/2007

annettu 27 päivänä kesäkuuta 2007,

verkkovierailuista yleisissä matkapuhelinverkoissa yhteisön alueella ja direktiivin 2002/21/EY muuttamisesta

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 95 artiklan,

ottavat huomioon komission ehdotuksen,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽¹⁾,

ovat kuulleet alueiden komiteaa,

noudattavat perustamissopimuksen 251 artiklassa määrättyä menettelyä ⁽²⁾,

sekä katsovat seuraavaa:

(2) Yksilöiden liikkuvuuteen perustuvan Euroopan sosiaalisen, koulutuksellisen ja kulttuurisen alueen luomisen olisi hel-
potettava kansalaisten viestintää, jotta voidaan rakentaa
todellinen ”kansalaisten Eurooppa”.

(3) Sähköisten viestintäverkkojen ja niiden liittämis- ja käyttöoikeuksien käyttöönotto- ja yhteenliittämisestä 7 päivänä maaliskuuta 2002 annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 2002/19/EY (käyttöoikeusdirektiivi) ⁽³⁾, sähköisiä viestintäverkkoja ja -palveluja koskevista valtuutuksista 7 päivänä maaliskuuta 2002 annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 2002/20/EY (valtuutusdirektiivi) ⁽⁴⁾, sähköisten viestintäverkkojen ja -palvelujen yhteisestä sääntelyjärjestelmästä 7 päivänä maaliskuuta 2002 annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 2002/21/EY (puitedirektiivi) ⁽⁵⁾, yleispalvelusta ja käyttäjien oikeuksista sähköisten viestintäverkkojen ja -palvelujen alalla 7 päivänä maaliskuuta 2002 annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 2002/22/EY (yleispalveludirektiivi) ⁽⁶⁾ ja henkilötietojen käsittelystä ja yksityisyyden suojasta sähköisen viestinnän alalla 12 päivänä heinäkuuta 2002 annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 2002/58/EY (sähköisen viestinnän tietosuojadirektiivi) ⁽⁷⁾, joista jäljempänä käytetään yhdessä nimitystä ”vuoden 2002 sähköisen viestinnän sääntelyjärjestelmä”, pyritään luomaan yhteisöön sähköisen viestinnän sisämarkkinat ja varmistamaan korkeatasoinen kuluttajansuoja lisääntyneen kilpailun kautta.

(1) Yleisten matkapuhelinverkkojen käyttäjiltä, kuten opiskelijoilta sekä liikematkailijoilta ja turisteilta, matkapuhelien käytöstä ulkomailla yhteisön alueella matkustettaessa laskutettavien hintojen korkea taso huolestuttaa kansallisia sääntelyviranomaisia, kuluttajia ja yhteisöjen toimielimiä. Liian korkeat vähittäishinnat johtuvat sekä ulkomaisen isäntaverkon operaattorin perimistä korkeista tukkuhinnoista että – monissa tapauksissa – asiakkaan oman verkko-operaattorin perimistä korkeista vähittäistason voittomarginaaleista. Tukkuhinnoista saatuja alennuksia ei useinkaan siirretä vähittäisasiakkaalle. Vaikka jotkut operaattorit ovat äskettäin ottaneet käyttöön hintajärjestelmiä, joissa asiakkaille tarjotaan edullisempia ehtoja ja alhaisempia hintoja, on edelleen näyttöä siitä, että kustannusten ja hintojen välinen suhde ei ole sellainen kuin täysin kilpailuilla markkinoilla vallitsisi.

(4) Tämä asetus ei ole erillinen toimi, vaan se täydentää ja tukee yhteisön laajuisten verkkovierailujen osalta säännöksiä, jotka sisältyvät vuoden 2002 sähköisen viestinnän sääntelyjärjestelmään. Mainittu järjestelmä ei ole kuitenkaan tarjonnut kansallisille sääntelyviranomaisille riittäviä keinoja ryhtyä tehokkaisiin ja päättäväisiin toimiin yhteisössä tarjottavien verkkovierailupalvelujen hinnoittelun suhteen, joten sillä ei ole kyetty varmistamaan verkkovierailupalvelujen sisämarkkinoiden moitteetonta toimintaa. Tämä asetus on tarkoituksenmukainen keino tilanteen korjaamiseksi.

⁽¹⁾ EUVL C 324, 30.12.2006, s. 42.

⁽²⁾ Euroopan parlamentin lausunto, annettu 23. toukokuuta 2007 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä), ja neuvoston päätös, tehty 25. kesäkuuta 2007.

⁽³⁾ EYVL L 108, 24.4.2002, s. 7.

⁽⁴⁾ EYVL L 108, 24.4.2002, s. 21.

⁽⁵⁾ EYVL L 108, 24.4.2002, s. 33.

⁽⁶⁾ EYVL L 108, 24.4.2002, s. 51.

⁽⁷⁾ EYVL L 201, 31.7.2002, s. 37, direktiivi sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 2006/24/EY (EUVL L 105, 13.4.2006, s. 54).

- (5) Vuoden 2002 sähköisen viestinnän sääntelyjärjestelmä perustuu periaatteelle, jonka mukaan ennakkosääntelyvelvoitteita asetetaan vain silloin, kun tosiasiallista kilpailua ei ole, ja siinä säädetään kansallisten sääntelyviranomaisen säännöllisesti suorittamasta markkina-analyysi- ja velvoitteiden uudelleentarkasteluprosessista, jonka perusteella voidaan asettaa ennakkovelvoitteita sellaisille operaattoreille, jotka on nimetty huomattavan markkinavoiman yrityksiä. Tämän prosessin vaiheita ovat merkityksellisten markkinoiden määrittely direktiivin 2002/21/EY mukaisesti ennakkosääntelyn alaisiksi tulevista merkityksellisistä tuote- ja palvelumarkkinoista sähköisen viestinnän alalla annetun komission suosituksen ⁽¹⁾, jäljempänä ”suositus”, mukaisesti, määriteltyjen markkinoiden analyysi markkina-analyysiä ja huomattavan markkinavoiman arvioimista varten sähköisen viestinnän verkkoja ja palveluja koskevassa yhteisön sääntelyjärjestelmässä koskevien komission ohjeiden ⁽²⁾ mukaisesti, huomattavan markkinavoiman operaattoreiden nimeäminen ja ennakkovelvoitteiden asettaminen näille operaattoreille.
- (6) Suosituksessa yksilöidään yhdeksi ennakkosääntelyn alaiseksi markkinaksi kansainvälisten verkkovierailupalvelujen kansalliset tukkumarkkinat yleisessä matkapuhelinverkossa. Kansallisten sääntelyviranomaisen tekemä työ (sekä itsenäisesti että eurooppalaisten sääntelyviranomaisen ryhmässä) kansainvälisten verkkovierailupalvelujen kansallisten tukkumarkkinoiden analysoinnissa on kuitenkin osoittanut, että kansallinen sääntelyviranomaisen ei ole vielä tehokkaasti pystynyt puuttumaan yhteisön laajusten verkkovierailujen tukkuhintojen korkeaan tasoon, koska huomattavan markkinavoiman yritysten yksilöinti on vaikeaa kansainvälisten verkkovierailujen erityispiirteiden ja valtioiden rajat ylittävän luonteen takia.
- (7) Kansainvälisten verkkovierailupalvelujen vähittäistason tarjonnan osalta suosituksessa ei yksilöidä mitään kansainvälisten verkkovierailujen vähittäismarkkinaa merkitykselliseksi markkinaksi muun muassa siitä syystä, että kansainvälisiä verkkovierailupalveluja ei osteta erikseen vaan ne ovat osa laajempaa kuluttajatuotetta, jonka asiakkaat ostavat kotioperaattoriltaan.
- (8) Kansalliset sääntelyviranomaiset, jotka vastaavat niiden alueella yleensä asuvien matkapuhelinasiakkaiden etujen turvaamisesta ja edistämisestä, eivät myöskään pysty valvomaan muissa jäsenvaltioissa sijaitsevien vierailuverkkojen operaattoreiden toimintaa, joista nämä asiakkaat ovat riippuvaisia käyttäessään kansainvälisiä verkkovierailupalveluja. Tämä este voisi myös heikentää jäsenvaltioiden sellaisten toimenpiteiden tehokkuutta, jotka perustuvat niille jäävään toimivaltaan antaa kuluttajansuojasäännöksiä.
- (9) Tämän vuoksi jäsenvaltioihin kohdistuu paineita, jotta ne ryhtyisivät toimiin kansainvälisten verkkovierailumaksujen alentamiseksi, mutta vuoden 2002 sähköisen viestinnän sääntelyjärjestelmässä kansallisten sääntelyviranomaisen suoritettavaksi säädetty ennakkosääntelymekanismi on osoittautunut riittämättömäksi siihen, että viranomaiset voisivat päättäväisesti ajaa kuluttajien etua tällä nimenomaisella alalla.
- (10) Lisäksi Euroopan parlamentin päätöslauselmassa Euroopan sähköisen viestinnän sääntelystä ja markkinoista vuonna 2004 ⁽³⁾ komissiota kehoitettiin kehittämään uusia aloitteita, joiden avulla voitaisiin laskea valtioiden rajat ylittävien matkapuheluiden korkeita hintoja, ja 23 ja 24 päivänä maaliskuuta 2006 kokoontunut Eurooppa-neuvosto totesi päätelmässään, että kohdennettu, tehokas ja yhdenmukainen tieto- ja viestintäteknologiapolitiikka niin Euroopan kuin jäsenvaltioidenkin tasolla on oleellinen edellytys uudistetun Lissabonin strategian talouskasvua ja tuottavuutta koskevien tavoitteiden saavuttamiselle ja korosti samassa yhteydessä, että verkkovierailumaksujen hintojen alentaminen on tärkeää kilpailukyvyyn kannalta.
- (11) Vuoden 2002 sähköisen viestinnän sääntelyjärjestelmällä pyrittiin – tuolloin ilmeisten näkökohtien pohjalta – poistamaan kaikki jäsenvaltioiden välisen kaupan esteet yhdenmukaistettavalta alalta, muun muassa sellaisten toimenpiteiden osalta, jotka vaikuttavat verkkovierailumaksuihin. Tämän ei kuitenkaan pitäisi estää yhdenmukaistettujen sääntöjen mukauttamista rinnan muiden näkökohtien kanssa, jotta löydettäisiin mahdollisimman tehokkaat keinot saavuttaa korkeatasoinen kuluttajansuoja ja parantaa samalla sisämarkkinoiden toimintaedellytyksiä.
- (12) Siksi vuoden 2002 sähköisen viestinnän sääntelyjärjestelmää, erityisesti puitedirektiiviä, olisi muutettava, jotta muutoin sovellettavista säännöistä voidaan poiketa, toisin sanoen palveluvalikoimien hinnat pitäisi huomattavan markkinavoiman puuttuessa määrittää kaupallisella sopimuksella, ja asettaa täydentäviä sääntelyvelvoitteita, jotka heijastavat yhteisön laajusten verkkovierailupalvelujen erityispiirteitä.
- (13) Verkkovierailujen vähittäis- ja tukkumarkkinoihin liittyy ainutlaatuisia piirteitä, joiden vuoksi on perusteltua toteuttaa poikkeuksellisia toimenpiteitä, jotka ovat laajakantoisempia kuin vuoden 2002 sähköisen viestinnän sääntelyjärjestelmän mukaisesti käytettävissä olevat mekanismit.

⁽¹⁾ EUVL L 114, 8.5.2003, s. 45.⁽²⁾ EYVL C 165, 11.7.2002, s. 6.⁽³⁾ EUVL C 285 E, 22.11.2006, s. 143.

- (14) Sääntelyvelvoitteita pitäisi verkkovierailuasiakkaiden etujen suojaamiseksi asettaa niin vähittäis- kuin tukkutasollakin, koska kokemus on osoittanut, että yhteisön laajusten verkkovierailupalvelujen tukkuhinnoista saadut alennukset eivät välttämättä näy verkkovierailujen vähittäishintojen alentumisena, koska siihen ei ole kannustimia. Toisaalta toimet vähittäishintojen alentamiseksi, ilman että puututaan näiden palvelujen tarjontaan liittyvien tukkutaso-kustannusten tasoon, voisivat vääristää yhteisön laajusten verkkovierailumarkkinoiden kunnollista toimintaa.
- (15) Sääntelyvelvoitteiden pitäisi tulla voimaan mahdollisimman nopeasti, kuitenkin siten, että operaattoreille annetaan kohtuullisesti aikaa sopeuttaa hintojaan ja palveluvalikoimaansa, jotta ne pystyvät noudattamaan velvoitteita, ja niitä olisi sovellettava jäsenvaltioissa sellaisenaan.
- (16) Olisi noudatettava yhteistä lähestymistapaa, jotta varmistetaan, että maanpäällisten yleisten matkapuhelinverkkojen käyttäjät eivät yhteisön alueella matkustaessaan joudu maksamaan yhteisön laajuisista verkkovierailupalveluista kohtuuttomia hintoja puhelua soittaessaan tai vastaanottaessaan, ja jotta siten saavutetaan korkeatasoinen kuluttajansuoja ja turvataan matkapuhelinoperaattoreiden välinen kilpailu ja säilytetään sekä innovointikannustimet että kuluttajien valintamahdollisuudet. Tätä yhteistä lähestymistapaa tarvitaan palvelujen valtion rajat ylittävän luonteen vuoksi, jotta matkapuhelinoperaattorit voivat toimia yhden yhteisen ja johdonmukaisen sekä objektiivisiin kriteereihin perustuvan sääntelyjärjestelmän puitteissa.
- (17) Tehokkain ja oikeasuhteisin lähestymistapa yhteisösisäisten verkkovierailupuhelujen soittamisen ja vastaanottamisen hintatason sääntelemiseksi on yhteisön laajuisen keskimääräisen minuuttihinnan enimmäismäärän vahvistaminen tukkutasolla sekä maksujen rajoittaminen vähittäistasolla ottamalla käyttöön eurotariffi. Keskimääräistä tukkuhintaa olisi sovellettava minkä tahansa yhteisössä olevan operaattoriparin välillä määrätyn ajanjakson ajan.
- (18) Eurotariffi olisi vahvistettava tasolle, joka turvaa operaattoreille riittävän katteen ja kannustaa tarjoamaan kilpailukykyisiä verkkovierailupalveluita alemmin maksuin. Operaattoreiden olisi tarjottava eurotariffia aktiivisesti ja maksutta sekä selvällä ja avoimella tavalla kaikille verkkovierailuasiakkailleen.
- (19) Tämän sääntelyyn perustuvan lähestymistavan pitäisi varmistaa, että yhteisön laajuisen verkkovierailujen vähittäishinnat heijastavat kohtuullisemmin palvelun tarjonnasta aiheutuvia kustannuksia. Verkkovierailuasiakkaille tarjottavan enimmäismääräisen eurotariffin olisi siten vastattava kohtuullista katetta, joka ylittää verkkovierailupalvelujen tarjoamisen tukkukustannukset, samalla kun operaattorit säilyttävät vapauden kilpailla eriyttämällä tarjontaansa ja mukauttamalla hinnoittelurakennettaan markkinaolosuh-teiden ja kuluttajien mieltymysten mukaan. Tätä sääntelyyn perustuvaa lähestymistapaa ei tulisi soveltaa lisäarvopalveluihin.
- (20) Tämän sääntelylähestymistavan pitäisi olla helposti toteutettavissa ja valvottavissa, jotta toimenpiteiden kohteeksi joutuville operaattoreille ja mekanismin täytäntöönpanon valvonnasta vastaaville kansallisille sääntelyviranomaisille aiheutuva hallinnollinen taakka voidaan minimoida. Sen olisi myös oltava avoin ja välittömästi yhteisön kaikkien matkapuhelinasiakkaiden ymmärrettävissä. Lisäksi sen olisi luotava varmuutta ja ennakoitavuutta verkkovierailupalveluja tukku- ja vähittäistasolla tarjoaville operaattoreille. Siksi minuuttikohtaiset enimmäishinnat sekä tukku- että vähittäistasolla olisi eriteltävä rahamääräisesti tässä asetuksessa.
- (21) Täten yksilöidyssä suurimmassa sallitussa tukkutaso-minuuttikohtaisessa keskimääräisessä hinnassa olisi otettava huomioon yhteisön laajuisen verkkovierailupuhelun eri osatekijät, erityisesti matkapuhelinverkossa puhelujen soittamisesta ja vastaanottamisesta aiheutuvat kustannukset, mukaan lukien yleiskustannukset, merkinanto ja välitys. Puhelujen soittamisen ja vastaanottamisen soveltuvinpaan vertailukohtana on yhteisössä toimivien matkapuhelinoperaattoreiden keskimääräinen puhelujen vastaanottamisesta perimä maksu, joka perustuu kansallisten sääntelyviranomaisten antamiin tietoihin, jotka komissio julkaisee. Tässä asetuksessa vahvistettu suurin sallittu minuuttikohtainen keskimääräinen hinta olisi siksi määritettävä ottaen huomioon keskimääräinen matkapuhelun vastaanottamisesta perittävä maksu, joka toimii vertailukohtana kyseisille kustannuksille. Tukkutaso suurimman sallitun hinnan olisi laskettava vuosittain, jotta otettaisiin huomioon kansallisten sääntelyviranomaisten ajoittain toteuttamat matkapuhelujen vastaanottamisesta perittävien maksujen alentamiset.
- (22) Vähittäistasolla sovellettavan eurotariffin olisi annettava verkkovierailuasiakkaille takeet siitä, että heiltä ei laskuteta kohtuutonta hintaa verkkovierailupuhelun soittamisesta tai vastaanottamisesta, samalla kun se jättää kotioperaattoreille riittävästi katetta asiakkaille tarjoamiensa tuotteiden eriyttämiseksi.
- (23) Kaikkien kuluttajien olisi voitava lisämaksuitta tai ennakkoehdoitta valita yksinkertainen verkkovierailuhinta, joka ei ylitä säänneltyjä hintoja. Tukku-kustannusten ja vähittäishintojen välisen kohtuullisen katteen olisi annettava operaattoreille takeet kaikkien vähittäistason erityisten verkkovierailukustannusten kattamisesta, asianmukaiset markkinointikulut ja laiteteet mukaan lukien, ja mahdollistettava myös kohtuullinen voitto. Eurotariffi on asianmukainen keino mahdollistaa Eurojan kuluttajille ja joustavuuden operaattoreille. Eurotariffin olisi laskettava vuosittain tukkutaso enimmäismäärien mukaisesti.

- (24) Uusien verkkovierailuasiakkaiden olisi oltava täysin perillä yhteisössä sovellettavien verkkovierailun hintojen valikoimasta, mukaan lukien eurotariffin mukaiset hinnat. Nykyisille verkkovierailuasiakkaille olisi tarjottava mahdollisuus valita uusi eurotariffin mukainen hinta tai muu verkkovierailuhinta tietyn ajan kuluessa. Nykyiset verkkovierailuasiakkaat, jotka eivät ole tehneet kyseistä valintaa määräajassa, jaotellaan niihin, jotka ovat jo vapaaehtoisesti siirtyneet erityiseen verkkovierailuhintaan tai -pakettiin kyseisen ajan kuluessa, sekä niihin, jotka eivät ole tehneet niin. Jälkimmäiseen ryhmään olisi automaattisesti sovellettava tässä asetuksessa vahvistettujen vaatimusten mukaista hintaa. Verkkovierailuasiakkaisiin, jotka hyötyvät jo yksilöllisten vaatimustensa mukaisista ja niiden perusteella valitsemistaan erityisistä verkkovierailuhinnoista tai -paketeista, olisi sovellettava edelleen heidän aiemmin valitsemaansa hintaa tai pakettia, mikäli he eivät ilmoita valintaansa määräajassa sen jälkeen, kun heitä on muistutettu nykyisistä hintaehdoista. Tällaisiin erityisiin verkkovierailuhintoihin ja -paketteihin voisivat kuulua esimerkiksi kiinteät verkkovierailumaksut, muut kuin julkiset hinnat, hinnat, joihin sisältyy ylimääräisiä kiinteitä verkkovierailumaksuja, eurotariffin enimmäistasoa alempia minuuttikohtaisia maksuja koskevat hinnastot tai puhelun muodostamisesta perittäviä maksuja koskevat hinnastot.
- (25) Vähittäistason yhteisön laajuisten verkkovierailupalvelujen tarjoajilla on oltava aikaa mukauttaa hintojaan tässä asetuksessa säädettyjen rajoitusten mukaisiksi.
- (26) Tukkutason yhteisön laajuisten verkkovierailupalvelujen tarjoajilla olisi vastaavasti oltava siirtymäaika tässä asetuksessa säädettyihin rajoituksiin mukautumiseksi.
- (27) Koska tässä asetuksessa säädetään, että vuoden 2002 sähköisen viestinnän sääntelyjärjestelmän muodostavat direktiivit eivät rajoita erityistoimia, jotka toteutetaan matkapuhelujen yhteisön laajuisten verkkovierailuhintojen sääntelemiseksi, ja koska yhteisön laajuisten verkkovierailupalvelujen tarjoajat voidaan tässä asetuksessa velvoittaa tekemään muutoksia verkkovierailun vähittäishintoihin tämän asetuksen vaatimusten täyttämiseksi, tällaisten muutosten ei pitäisi antaa matkapuhelinasiakkaille oikeutta vetäytyä sopimuksesta vuoden 2002 sähköisen viestinnän sääntelyjärjestelmän toteuttamisesta annettujen kansallisten säännösten mukaisesti.
- (28) Tämä asetus ei saisi estää tekemästä asiakkaille innovatiivisia tarjouksia, jotka ovat edullisempia kuin tässä asetuksessa säädetty eurotariffin enimmäistaso, vaan asetuksella olisi itse asiassa kannustettava tekemään verkkovierailuasiakkaille innovatiivisia tarjouksia alemmin hinnoin. Tässä asetuksessa ei edellytetä verkkovierailumaksujen uudelleen käyttöönottamista tapauksissa, joissa ne on lakkautettu kokonaan, eikä nykyisten verkkovierailumaksujen korottamista tässä asetuksessa säädettyjen rajoitusten tasolle.
- (29) Kotioperaattorit voivat tarjota kohtuukäyttöön sovellettavaa, kaikenkattavaa kuukausittaista kiinteää maksua, johon ei sovelleta maksurajoituksia. Tämä kiinteä maksu voi kattaa yhteisönlaajuiset verkkovierailun puhelinpalvelut ja/tai yhteisössä tarjottavat datapalvelut (mukaan lukien tekstiviestipalvelut ja multimediasivestipalvelut).
- (30) Jotta kaikki matkapuhelimien käyttäjät hyötyisivät tämän asetuksen säännöksistä, vähittäishinnoitteluvaatimuksia olisi sovellettava riippumatta siitä, onko verkkovierailuasiakkailla kotioperaattoreidensa kanssa etukäteismaksuun vai jälkikäitelaskutukseen perustuva sopimus ja riippumatta siitä, onko kotioperaattorilla oma verkosto vai onko hän virtuaalisen matkapuhelinverkon operaattori vai matkapuhelinpalvelujen jälleenmyyjä.
- (31) Jos yhteisön matkapuhelinpalvelujen tarjoajat katsovat, että heidän asiakkailleen koituvat yhteentoimivuusedut ja päästä päähän -liitettävyydestä koituvat edut vaarantuvat, koska muissa jäsenvaltioissa toimivien matkapuhelinverkkooperaattoreiden kanssa tehdyt verkkovierailujärjestelyt päättyvät tai saattavat päättyä, tai että he eivät kykene tarjoamaan asiakkailleen palvelua toisessa jäsenvaltiossa, koska ainakaan yhden tukkutason verkkopalvelujen tarjoajan kanssa ei ole saatu aikaan sopimusta, kansallisten sääntelyviranomaisten olisi käytettävä tarvittaessa käyttöoikeusdirektiivin 5 artiklan mukaisia valtuuksiaan varmistaakseen asianmukaisen pääsyn ja yhteenliittämisen, jotta päästä päähän -liitettävyys ja palvelujen yhteentoimivuus kyetään varmistamaan ottaen huomioon puitedirektiivin 8 artiklassa tarkoitetut tavoitteet ja erityisesti täysin toimivien sähköisten viestintäpalvelujen sisämarkkinoiden luomista koskeva tavoite.
- (32) Jotta parannettaisiin yhteisön alueella soitettavien ja vastaanotettavien säänneltyjen verkkovierailupuhelujen vähittäishintojen avoimuutta ja jotta verkkovierailuasiakkaiden olisi ulkomailla oleskellessaan helpompi tehdä matkapuhelimen käyttöä koskevat päätöksensä, matkapuhelinpalvelujen tarjoajien olisi annettava verkkovierailuasiakkailleen mahdollisuus saada helposti ja maksutta tietoa vierailujäsenvaltiossa heihin sovellettavista verkkovierailuhinnoista puhelua soitettaessa ja vastaanotettaessa. Lisäksi palvelutarjoajien olisi annettava asiakkailleen pyynnöstä ja maksutta lisätietoja minuutti- tai yksikkökohtaisista datamaksuista (alv mukaan lukien), joita vierailujäsenvaltiossa peritään puhelujen soittamisesta ja vastaanottamisesta sekä tekstiviestien ja multimediasivestien lähettämisestä ja vastaanottamisesta ja muista datapalveluista.

- (33) Avoimuus edellyttää lisäksi, että palveluntarjoajat antavat tietoja verkkovierailumaksuista, erityisesti eurotariffista sekä kaikenkattavasta kiinteästä hinnasta, mikäli ne sellaista tarjoavat, liittymäsopimuksia tehtäessä ja joka kerta, kun verkkovierailumaksuihin tehdään muutoksia. Kotioperaattoreiden olisi annettava verkkovierailumaksuja koskevat tiedot asianmukaisin tavoin, kuten laskutuksen, Internetin, televisiomainosten tai suoramainontapostin avulla. Kotioperaattoreiden olisi lisäksi varmistettava, että kaikki niiden verkkovierailuasiakkaat ovat tietoisia sääntelyjen hintojen käytettävyydestä, ja niiden olisi lähetettävä näille asiakkaille selkeä ja puolueeton viesti, jossa mainitaan eurotariffia koskevat ehdot sekä oikeus siirtyä eurotariffiin tai luopua siitä.
- (34) Vuoden 2002 sähköisen viestinnän sääntelyjärjestelmän mukaisten tehtävien suorittamisesta vastaavilla kansallisilla sääntelyviranomaisilla olisi oltava tarvittavat valtuudet tämän asetuksen mukaisten velvoitteiden noudattamisen valvontaan ja niiden täytäntöönpanoon omalla alueellaan. Niiden olisi myös seurattava matkapuhelinasiakkaille tarjottavien puhelu- ja datapalvelujen hintakehitystä yhteisön alueella tapahtuvissa verkkovierailuissa, mukaan lukien tarvittaessa yhteisön syrjäisimmillä alueilla soitettaviin ja vastaanotettaviin verkkovierailupuheluihin liittyvät erityiset kustannukset ja tarpeen varmistaa, että nämä kustannukset voidaan kattaa riittävästi tukkumarkkinoilla ja että liikenteen ohjaustekniikka ei käytetä valintojen rajoittamiseen kuluttajien edun vastaisesti. Niiden olisi varmistettava, että niillä, joita asia koskee, on saatavissaan ajantasaista tietoa tämän asetuksen soveltamisesta, ja julkaistava tämän valvonnan tulokset kuuden kuukauden välein. Tiedot olisi annettava erikseen yritysasiakkaille sekä etukäteismaksua tai jälkikäteislaskutusta käyttäville asiakkaille.
- (35) Yhteisön syrjäisimmillä alueilla, joilla matkapuhelinliikenteen toimiluvat myönnetään erillään valtion alueen muita osia koskevista toimiluvista, tapahtuva maansisäinen verkkovierailu voisi hyötyä maksualennuksista, jotka vastaavat yhteisön verkkovierailumarkkinoilla sovellettavia maksualennuksia. Tämän asetuksen täytäntöönpano ei saisi johtaa siihen, että maansisäisiä verkkovierailupalveluja käyttäviin asiakkaisiin sovellettaisiin epäedullisempaa hinnoittelua kuin yhteisön laajuisia verkkovierailupalveluja käyttäviin asiakkaisiin. Kansalliset viranomaiset voivat tätä varten toteuttaa yhteisön oikeuden mukaisia lisätoimia.
- (36) Koska puhelinpalvelujen ohella myös uudet datapalvelut yleistyvät yhä enemmän, tässä asetuksessa olisi mahdollistettava myös näiden palvelujen markkinoiden kehityksen valvonta. Komission olisi siksi valvottava verkkovierailudatapalvelujen, kuten tekstiviestipalvelujen ja multimedia-viestipalvelujen, markkinoita.
- (37) Jäsenvaltioiden olisi säädettävä seuraamusjärjestelmästä, jota sovelletaan tämän asetuksen rikkomiseen.
- (38) Jäsenvaltiot eivät voi hallitulla, yhdenmukaisella ja riittävän nopealla tavalla toteuttaa tämän asetuksen tavoitteita, joita ovat yhteisen lähestymistavan hyväksyminen sen varmistamiseksi, että yleisten matkapuhelinverkkojen käyttäjät eivät yhteisön alueella matkustaessaan joudu maksamaan yhteisön laajuisista verkkovierailupalveluista kohtuuttomia hintoja puhelua soittaessaan tai vastaanottaessaan, ja siten korkeatasoisen kuluttajansuojan saavuttaminen ja matkapuhelinoperaattoreiden välisen kilpailun turvaaminen, vaan ne voidaan saavuttaa paremmin yhteisön tasolla, joten yhteisö voi toteuttaa toimenpiteitä perustamissopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä asetuksessa ei ylitetä sitä, mikä on näiden tavoitteiden saavuttamiseksi tarpeen.
- (39) Yhteinen lähestymistapa olisi hyväksyttävä kolmen vuoden ajaksi. Tämän asetuksen soveltamisalaa voidaan komission suorittaman uudelleenarvioinnin perusteella laajentaa tai muuttaa. Komission olisi arvioitava tämän asetuksen vaikuttavuutta ja sen merkitystä sääntelykehityksen täytäntöönpanon ja sisämarkkinoiden asianmukaisen toimivuuden kannalta ja tarkasteltava, miten asetus vaikuttaa pienempiin matkapuhelinpalvelujen tarjoajiin yhteisössä sekä niiden asemaan yhteisön laajuisilla verkkovierailumarkkinoilla.

OVAT ANTANEET TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Kohde ja soveltamisala

1. Tällä asetuksella otetaan käyttöön yhteinen lähestymistapa, jolla varmistetaan, että yleisten matkapuhelinverkkojen käyttäjät eivät yhteisön alueella matkustaessaan joudu maksamaan yhteisön laajuisista verkkovierailupalveluista kohtuuttomia hintoja puhelua soittaessaan ja vastaanottaessaan, ja jotta samalla edistetään sisämarkkinoiden asianmukaista toimivuutta ja siten saavutetaan korkeatasoinen kuluttajansuoja ja turvataan matkapuhelinoperaattoreiden välinen kilpailu sekä säilytetään innovointikannustimet ja kuluttajien valintamahdollisuudet. Tässä asetuksessa säädetään säännöistä hinnoille, joita matkapuhelinoperaattorit voivat periä yhteisön alueella soitettavien ja vastaanotettavien puhelujen kansainvälisten verkkovierailupalvelujen tarjoamisesta, ja sitä sovelletaan sekä verkko-operaattoreiden toisiltaan perimiin tukkutason hintoihin että kotioperaattorien vähittäistasolla perimiin hintoihin.

2. Tällä asetuksella vahvistetaan myös säännöt, joilla pyritään lisäämään hinnoittelun avoimuutta ja parantamaan maksuista tiedottamista yhteisön laajuisten verkkovierailupalvelujen käyttäjille.

3. Tämä asetus on puitedirektiivin 1 artiklan 5 kohdassa tarkoitettu erityistoimenpide.

4. Tässä asetuksessa vahvistetut hintarajat ilmaistaan euroina. Kun 3 ja 4 artiklassa tarkoitettujen maksujen ilmaistana muuna valuuttana, mainittujen artiklojen mukaiset alkuperäiset rajat määritetään kyseisenä valuuttana soveltamalla 30 päivänä kesäkuuta 2007 ilmoitettua viitekurssia, jonka Euroopan keskuspankki on julkaissut *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*. Jäljempänä 3 artiklan 2 kohdassa ja 4 artiklan 2 kohdassa säädettyjen rajojen myöhemmän alentamisen yhteydessä tarkistettujen arvojen määrittämiseen soveltamalla viitekurssia, joka on julkaistu mainitulla tavalla kuu-kautta ennen päivää, josta alkaen tarkistettuja arvoja sovelletaan.

2 artikla

Määritelmät

1. Tässä asetuksessa sovelletaan käyttöoikeusdirektiivin 2 artiklassa, puitedirektiivin 2 artiklassa ja yleispalveludirektiivin 2 artiklassa säädettyjä määritelmiä.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettujen määritelmien lisäksi sovelletaan seuraavia määritelmiä:

- a) "eurotariffilla" tarkoitetaan tariffia, joka ei ylitä 4 artiklassa tarkoitettua enimmäismaksua, jonka kotioperaattori voi periä säänneltyjen verkkovierailupuhelujen tarjoamisesta mainitun artiklan mukaisesti;
- b) "kotioperaattorilla" tarkoitetaan yritystä, joka tarjoaa verkkovierailuasiakkaalle yleisiä maanpäällisiä matkapuhelinpalveluja joko oman verkkonsa välityksellä taikka virtuaalisen matkapuhelinverkon operaattorina tai jälleenmyyjänä;
- c) "kotiverkolla" tarkoitetaan yleistä maanpäällistä matkapuhelinverkkoa, joka sijaitsee jossakin jäsenvaltiossa ja jota kotioperaattori käyttää yleisten maanpäällisten matkapuhelinpalvelujen tarjoamiseen verkkovierailuasiakkaalle;
- d) "yhteisön laajuisella verkkovierailulla" tarkoitetaan matkapuhelimen tai muun laitteen käyttöä yhteisön sisäisten puhelujen soittamiseen tai vastaanottamiseen silloin, kun verkkovierailuasiakas on muussa jäsenvaltiossa kuin oman kotiverkkonsa sijaintivaltiossa, kotiverkon ja vierailuverkon operaattorin välisin järjestelyin;

e) "säännellyllä verkkovierailupuhelulla" tarkoitetaan verkkovierailuasiakkaan vierailuverkossa soittamaa matkapuhelua, jossa siirtyy vain puhe ja jonka kohdeverkko on yhteisön alueella sijaitseva yleinen puhelinverkko, tai verkkovierailuasiakkaan vierailuverkossa vastaanottamaa matkapuhelua, jossa siirtyy vain puhe ja joka on soitettu yhteisön alueella sijaitsevasta yleisestä puhelinverkosta;

f) "verkkovierailuasiakkaalla" tarkoitetaan yhteisössä sijaitsevan yleisen maanpäällisen matkapuhelinverkon avulla yleisiä maanpäällisiä matkapuhelinpalveluja tarjoavan operaattorin asiakasta, joka voi kotioperaattorinsa kanssa tekemän sopimuksen tai muiden järjestelyjen perusteella käyttää matkapuhelinta tai muuta laitetta puhelujen soittamiseen tai vastaanottamiseen vierailuverkossa kotiverkon ja vierailuverkon operaattorin välisin järjestelyin;

g) "vierailuverkolla" tarkoitetaan jossakin muussa jäsenvaltiossa kuin kotiverkon sijaintivaltiossa sijaitsevaa yleistä maanpäällistä matkapuhelinverkkoa, jonka avulla verkkovierailuasiakas voi soittaa tai vastaanottaa puhelua kotiverkon operaattorin kanssa tehdyn järjestelyin.

3 artikla

Säänneltyjen verkkovierailupuhelujen soittamisesta perittävät tukkuhinnat

1. Keskimääräinen tukkuhinta, jonka vierailuverkon operaattori voi periä verkkovierailuasiakkaan kotiverkon operaattorilta vierailuverkosta soitetun säänneltyjen verkkovierailupuhelun tarjoamisesta, mukaan luettuna muun muassa nousevan liikenteen, välityksen ja laskevan liikenteen kustannukset, ei saa ylittää 0,30 euroa minuutilta.

2. Kaikkiin operaattoripareihin sovelletaan tätä keskimääräistä tukkuhintaa, jota koskevat laskelmat tehdään 12 kuukauden jaksolle tai lyhyemmälle ajanjaksolle, joka on jäljellä ennen tämän asetuksen voimassaolon päättymistä. Keskimääräinen enimmäistukkuhinta alennetaan 30 päivänä elokuuta 2008 0,28 euroon ja 30 päivänä elokuuta 2009 0,26 euroon.

3. Edellä 1 kohdassa tarkoitettua keskimääräistä tukkuhintaa koskevat laskelmat tehdään jakamalla tukkutason yhteenlasketut verkkovierailutulot niiden tukkutason verkkovierailuminuuttien kokonaislukumäärällä, jotka asianomainen operaattori on myynyt kyseisenä ajanjaksona yhteisössä tukkutason verkkovierailupuhelujen tarjoamista varten. Vierailuverkon operaattorilla on oikeus tehdä ero puhelinliikenteen ruuhka-aikoina ja hiljaisina aikoina perittävien maksujen välillä.

4 artikla

Säännellyistä verkkovierailupuheluista perittävät vähittäishinnat

1. Kotioperaattoreiden on saatettava 2 kohdassa tarkoitettu eurotariffi kaikkien verkkovierailuasiakkaidensa saataville ja tarjottava sitä selkeästi ja avoimesti. Eurotariffiin ei saa sisältyä mitään tilausmaksua tai muuta kiinteää tai toistuvaa maksua, ja se voidaan yhdistää minkä tahansa muun vähittäistason hinnoituksen kanssa.

Kotioperaattoreiden on tarjouta tehdessään muistutettava kaikkia verkkovierailuasiakkaitaan, jotka ovat valinneet erityisen verkkovierailuhinnaston tai -paketin ennen 30 päivänä kesäkuuta 2007, kyseiseen hinnastoon tai pakettiin sovellettavista ehdoista.

2. Eurotariffin vähittäishinta – ilman alv:tä – jonka kotioperaattori voi periä verkkovierailuasiakkaaltaan säännellyn verkkovierailupuhelun tarjoamisesta, saa vaihdella verkkovierailupuheluitaan, mutta se saa olla soitettujen puhelujen osalta enintään 0,49 euroa minuutilta ja vastaanotettujen puhelujen osalta enintään 0,24 euroa minuutilta. Soitettujen puhelujen hintarajat alenevat ensin 0,46 euroon ja vastaanotettujen puhelujen hintarajat 0,22 euroon 30 päivänä elokuuta 2008 ja soitettujen puhelujen hintarajat edelleen 0,43 euroon ja vastaanotettujen puhelujen hintarajat 0,19 euroon 30 päivänä elokuuta 2009.

3. Kaikille verkkovierailuasiakkaille on tarjottava 2 kohdassa tarkoitettua hinnastoa.

Kaikille nykyisille verkkovierailuasiakkaille on annettava 30 päivänä heinäkuuta 2007 mennessä mahdollisuus päättää joko eurotariffin tai muun verkkovierailuhinnaston käyttämisestä, ja verkkovierailuasiakkaalla on oikeus ilmoittaa valinnastaan kotioperaattorille kahden kuukauden kuluessa. Pyydettyä hinnastoa on alettava soveltaa viimeistään kuukauden kuluttua siitä, kun kotioperaattori on saanut ilmoituksen asiakkaan pyynnöstä.

Verkkovierailuasiakkaille, jotka eivät ole ilmoittaneet valintaansa kahden kuukauden aikana, tarjotaan automaattisesti 2 kohdassa tarkoitettua eurotariffia.

Verkkovierailuasiakkaat, jotka ovat jo ennen 30 päivänä kesäkuuta 2007 tehneet tietoisin valinnan tietyistä verkkovierailuhinnastosta tai -paketista, joka poikkeaa siitä verkkovierailuhinnastosta, jota muutoin sovellettaisiin, ellei kyseistä valintaa olisi tehty, pysyvät kuitenkin edelleen aiemmin valitun hinnaston tai paketin piirissä, elleivät he ole ilmoittaneet muusta valinnasta tämän kohdan mukaisesti.

4. Kaikki verkkovierailuasiakkaat voivat milloin tahansa 3 kohdassa tarkoitettua menettelyn päätyttyä pyytää eurotariffiin siirtymistä tai eurotariffista luopumista. Vaihto on toteutettava yhden työpäivän kuluessa pyynnön vastaanottamisesta, eikä siihen saa sisältyä ehtoja tai rajoituksia, jotka liittyvät liittymäsojmuksen muihin osiin. Kotioperaattori voi siirtää tällaisen vaihdon voimaantuloa, kunnes aiempi verkkovierailuhinta on ollut voimassa tietyn vähimmäisjakson, joka saa olla enintään kolme kuukautta.

5 artikla

3 ja 6 artiklan soveltaminen

1. 3 artiklaa sovelletaan 30 päivänä elokuuta 2007 alkaen.
2. 6 artiklan 1 ja 2 kohtaa sovelletaan 30 päivänä syyskuuta 2007 alkaen.

6 artikla

Vähittäishintojen avoimuus

1. Jokaisen kotioperaattorin on asiakkaan saapuessa toisen jäsenvaltion alueelle toimitettava viestipalvelua käyttäen asiakkaalle automaattisesti sekä viivytyksittä ja maksutta yksilölliset tiedot verkkovierailun arvonlisäverollisista perushinnoista, joita asiakkaaseen sovelletaan tämän soittaessa tai vastaanottaessa puhelua vierailijäsenvaltiossa, varoittaakseen verkkovierailuasiakasta siitä, että häneltä peritään verkkovierailumaksu hänen soittaessaan tai vastaanottaessaan puhelun; tämä velvoite ei koske tapauksia, joissa asiakas on ilmoittanut kotioperaattorille, ettei hän tarvitse tällaista palvelua.

Tässä kohdassa tarkoitettuihin yksilöityihin perushintatietoihin sisältyvät enimmäishinnat, joita asiakkaaseen voidaan soveltaa hänen hintajärjestelmänsä mukaisesti hänen soittaessaan puhelua vierailijäsenvaltiossa ja kotiverkkonsa jäsenvaltioon sekä hänen vastaanottaessaan puhelua. Tietoihin on sisällyttävä myös 2 kohdassa tarkoitettu maksuton numero, josta voi saada yksityiskohtaisempia tietoja.

Asiakkaalla, joka on ilmoittanut, että hän ei tarvitse automaattista viestipalvelua, on oikeus pyytää milloin tahansa ja maksutta kotioperaattoria tarjoamaan jälleen kyseistä palvelua.

Kotioperaattorien on tarjottava sokeille tai heikkonäköisille asiakkailleen yksilölliset perushintatiedot automaattisesti puhelimitse maksutta, jos nämä asiakkaat niin pyytävät.

2. Sen lisäksi, mitä 1 kohdassa säädetään, asiakkailla on oikeus pyytää ja saada maksutta yksityiskohtaisempia yksilöityjä hintatietoja puhelujen, tekstiviestipalvelujen, multimediatekstiviestipalvelujen ja muiden datapalvelujen verkkovierailuhinnoista joko matkapuhelimitse tai tekstiviestein. Tällainen pyyntö esitetään maksuttomaan numeroon, jota kotioperaattori pitää yllä tätä tarkoitusta varten.

3. Kotioperaattorin on annettava kaikille käyttäjille liittymäsopimusten tekemisen yhteydessä täydelliset tiedot sovellettavista verkkovierailuhinnoista ja erityisesti eurotariffista. Kotioperaattoreiden on lisäksi annettava verkkovierailuasiakkailleen ajantasaista tietoa hinnoista viipymättä aina kun hinnat muuttuvat.

Kotioperaattoreiden on toteutettava tarvittavat toimet varmistukseksi, että heidän kaikki verkkovierailuasiakkaansa ovat perillä eurotariffin käytettävyydestä. Kotioperaattoreiden on erityisesti ilmoitettava kaikille verkkovierailuasiakkailleen 30 päivänä heinäkuuta 2007 mennessä selkeästi ja puolueettomasti ehdoista, jotka koskevat eurotariffia. Tämän jälkeen heidän on muistutettava eurotariffista kohtuullisin väliajoin kaikkia asiakkaita, jotka ovat valinneet jonkin muun hinnan.

7 artikla

Valvonta ja täytäntöönpano

1. Kansallisten sääntelyviranomaisten on valvottava tämän asetuksen noudattamista omalla alueellaan.

2. Kansallisten sääntelyviranomaisten on annettava ajantasaista tietoa tämän asetuksen ja erityisesti sen 3 ja 4 artiklan soveltamisesta siten, että asianosaiset saavat tiedon käyttöönsä helposti.

3. Kansallisten sääntelyviranomaisten on 11 artiklassa tarkoitettua uudelleentarkastelun valmistelemiseksi valvottava verkkovierailuasiakkailta puhelin- ja datapalvelujen sekä tekstiviestipalvelujen ja multimediaviestipalvelujen tarjoamisesta perittävien kokonaistukkuhintojen ja vähittäishintojen kehittymistä, myös perustamis- sopimuksen 299 artiklan 2 kohdassa tarkoitetuilla syrjäisimmillä alueilla. Kansallisten sääntelyviranomaisten on myös tarkkailtava tahatonta verkkovierailua naapurijäsenvaltioiden rajat ylittävillä alueilla ja valvottava sitä, käytetäänkö liikenteen ohjaustekniikkaa asiakkaan edun vastaisella tavalla. Kansallisten sääntelyviranomaisten on ilmoitettava komissiolle kuuden kuukauden välein valvonnan tuloksista, mukaan lukien yhtiöitä ja etukäteismaksua ja jälkikäteislaskutusta käyttäviä asiakkaita koskevat erilliset tiedot.

4. Kansallisilla sääntelyviranomaisilla on toimivalta vaatia tämän asetuksen mukaisten velvoitteiden alaisilta yrityksiltä kaikki tämän asetuksen täytäntöönpanon ja sen valvonnan kannalta merkitykselliset tiedot. Näiden yritysten on pyynnöstä toimitettava tiedot viipymättä sekä kansallisen sääntelyviranomaisen edellyttämän aikataulun mukaisesti että sen vaatimalla tarkkuudella.

5. Kansalliset sääntelyviranomaiset voivat ryhtyä toimiin omasta aloitteestaan tämän asetuksen noudattamisen varmistamiseksi. Niiden on erityisesti käytettävä tarvittaessa käyttöoikeusdirektiivin 5 artiklan mukaisia valtuuksiaan varmistukseen asianmukaisen pääsyn ja yhteenliitettävyyden, jotta päästä päähän -liitettävyyden ja verkkovierailupalvelujen yhteentoimivuus voidaan taata.

6. Jos kansallinen sääntelyviranomainen toteaa, että tässä asetuksessa asetettuja velvoitteita on rikottu, sillä on valtuudet vaatia tällaisen rikkomisen välitöntä lopettamista.

8 artikla

Riitojen ratkaiseminen

1. Jos sähköistä viestintäverkkoa ylläpitävien tai sähköisiä viestintäpalveluja tarjoavien yritysten välille syntyy riita tässä asetuksessa tarkoitetuista velvoitteista, riidan ratkaisemisessa sovelletaan puitedirektiivin 20 ja 21 artiklassa säädettyjä menettelyjä.

2. Jos riita, jossa on mukana asiakas tai loppukäyttäjä ja joka koskee tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvia asioita, jää ratkaisematta, asianomaisten jäsenvaltioiden on varmistettava, että asiassa voidaan turvautua yleispalveludirektiivin 34 artiklassa tarkoitettuun tuomioistuimen ulkopuoliseen riitojenratkaisumenettelyyn.

9 artikla

Seuraamukset

Jäsenvaltioiden on säädettävä tämän asetuksen rikkomiseen sovellettavista seuraamuksista ja toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että ne pannaan täytäntöön. Seuraamusten on oltava tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia. Jäsenvaltioiden on toimitettava kyseiset säännökset komissiolle viimeistään 30 päivänä maaliskuuta 2008 ja ilmoitettava viipymättä niihin myöhemmin mahdollisesti tehdyistä muutoksista.

10 artikla

Direktiivin 2002/21/EY (puitedirektiivi) muuttaminen

Lisätään direktiivin 2002/21/EY (puitedirektiivi) 1 artiklaan kohta seuraavasti:

”5. Tällä direktiivillä ja erityisdirektiiveillä ei rajoiteta mitään sellaista erityistoimenpidettä, joka toteutetaan yhteisön yleisissä matkapuhelinverkoissa tehtävien kansainvälisten verkkovierailujen sääntelemiseksi”.

11 artikla

Uudelleentarkastelu

1. Komissio tarkastelee uudelleen tämän asetuksen toimivuutta ja antaa siitä kertomuksen Euroopan parlamentille ja neuvostolle viimeistään 30 päivänä joulukuuta 2008. Komissio arvioi erityisesti, onko tämän asetuksen tavoitteet saavutettu. Komissio tarkastelee kertomuksessaan verkkovierailuasiakkailta puhelinpalvelujen ja datapalvelujen tarjoamisesta perittävien kokonaistukkuhintojen ja vähittäishintojen kehittymistä, mukaan lukien tekstiviestipalvelujen ja multimediaviestipalvelujen hinnat, ja antaa tarvittaessa suosituksia näiden palvelujen sääntelytarpeesta. Komissio voi tätä tarkoitusta varten käyttää 7 artiklan 3 kohdan mukaisesti toimitettuja tietoja.

2. Komissio arvioi kertomuksessaan markkinoiden kehittymisen perusteella ja kilpailutilanne ja kuluttajansuoja huomioon ottaen, onko asetuksen voimassaoloaika tarpeen pidentää 13 artiklassa tarkoitettu jaksosta tai onko asetusta tarpeen tarkistaa, kun otetaan huomioon matkapuhelinpalveluista ja datapalveluista perittävien hintojen kehittyminen kansallisella tasolla sekä asetuksen vaikutukset pieniin, itsenäisiin tai vasta toimintansa aloittaneisiin operaattoreihin. Jos komissio pitää tätä tarpeellisenä, se toimittaa asiaa koskevan ehdotuksen Euroopan parlamentille ja neuvostolle.

12 artikla

Ilmoitusvelvollisuudet

Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle viimeistään 30 päivänä elokuuta 2007 ne kansalliset sääntelyviranomaiset, jotka vastaavat tässä asetuksessa säädettyjen tehtävien suorittamisesta.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 27 päivänä kesäkuuta 2007.

Euroopan parlamentin puolesta
Puhemies
H.-G. PÖTTERING

13 artikla

Voimaantulo ja voimassaolon päättyminen

Tämä asetus tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämän asetuksen voimassaolo päättyy 30 päivänä kesäkuuta 2010.

Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja
A. MERKEL
